

Plagiarism Checking Report

Created on 2024-08-27 22:37:04 at 22:37 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
3883818	Aug 27, 2024 at 22:28 PM	penphan.fua@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รายงานการวิจัย 65 ย่อย 3_พระครูสถิตธรรมมาลังการ.pdf	Completed	9.98 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	A Revisit of Concepts of Knowledge Management in Organizations	สิทษาจารย์, สุธรรม	วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน	0.86 %
2	AN ANALYTICAL STUDY OF U-THONG CITY AS A HISTORY OF BUDDHIST PROPAGATION	พระครูโสภณวีรานูวัตร	วารสารวามัญของแหกรกพุทธศาสตร์ปริทรรศน์	0.83 %
3	สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพกับสุวรรณภูมิศึกษา	Thamrungraeng, Rungroj	ตำรงวิชาการ	0.28 %
4	MONKS' BUDDHISM DISSAMINATION MODEL FOR APPROPRIATE LEARNING IN THE 21st CENTURY	Phanuwat Sankham), Phrakhusirithammabandit	วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์	0.25 %
5	การจัดการความรู้ : เครื่องมือขับเคลื่อนองค์กรแห่งการเรียนรู้และองค์กรขีดสมรรถนะสูง	แย้มสุดา, ธนพร	วารสารแพทย์นารี	0.21 %
6	แหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชร	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.19 %
7	Cultural Geography: History, Propagation Routes of Buddhism, and Principles of Buddhadhamma in Thailand	Tongtip, Taweesak	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	0.18 %
8	จักรวรรดิपालะ	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.18 %
9	บทสดมฺขารอยพระพุทบาทของภาคใต้: ความสอดคล้องของคติจากไตรภูมิพระร่วงสู่รอยพระพุทบาท	คำมณี, คำนวล	วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	0.14 %
10	แนวทางขับเคลื่อนค่านิยม 12 ประการ สู่การปฏิบัติของประชาชน	หลักสูตรพัฒนาสัมพันธ์ระดับผู้บริหาร, นักศึกษา	วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ	0.13 %

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

กชื่อรายงานการวิจัยการศึกษาเส้นทาง... ทวารวดีผู้วิจัยพระครูสถิตธรรมมาลังการดรและคณะสวณงานมหาวิทยาลัยมหา...

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

วารสารวามัญองแหกรพุทธศาสตรปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคม... พระครูโสภณเวีรานุวัตร 1 พระครู...

จสารบัญญัติย่อภาษาไทยกบทศดบ่อภาษาอังกฤษขกติดกรรมประกาศงสา... 11 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1 12...

แผนภูมิแผนภาพแผนที่และภาพประกอบเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างอยู่ในส่วนใด... ของเล่มโดยเรียงตามลำดับเลขหน้าซึ่งสารบัญดังกล่าวจะต้องหาแยกกันแต่ละ...

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

บทที่ 1 บทนำ 11 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาจากหลักฐานทางพระพุทธศาสนาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนา

หมายถึงแฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้ว่าจากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ามีประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนา

สมัยก่อนพุทธกาลพบว่าชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับรัฐสุวรรณภูมิและเข้ามาตั้งถิ่นฐานเผยแผ่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่อจากนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้ามาดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมากในสมัยทวารวดีจึงมีผู้คนผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเชื้อชาติเผ่าพันธุ์หากแต่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นโดยเฉพาะวิถีชีวิตที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ยังมีการสร้างสรรคัฒนธรรมประเพณี โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมผสาน

จะเห็นได้ว่าจากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ามีประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

จนเกิดการหลอมรวมกันทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตที่เป็นรูปแบบ ลักษณะเฉพาะของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีจนกลายเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางสังคมคตินิยมเชื่อต่างๆเข้าด้วยกัน นัก วิชาการพยายามค้นหาว่าศูนย์กลางของอารยธรรมทวารวดีนั้นอยู่ตรงไหนมีเส้น ทางของการเผยแผ่ความเจริญไปในทิศทางไหนอย่างไรนักวิชาการตั้ง สมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุททองเมืองนครปฐม และเมืองลพบุรีอาจารย์ศรีศักรวิไลโกดมได้เสนอ

แห่งความประวัติศาสตร์จากการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมจึงเกิดลักษณะ เฉพาะของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีที่เนื่องในพระพุทธศาสนาขึ้นเหตุที่พระพุทธ ศาสนามีรากฐานมาจากวัฒนธรรมอินเดียได้ถูกเลือกรับและปรับเข้าเป็นแก่น หลักของบ้านเมืองจนกลายเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความหลากหลายทาง วัฒนธรรมทางสังคมและคตินิยมเชื่อต่างๆประเทศไทยถึงเจริญรุ่งเรืองมาแล้ว แต่อดีตการจัดสมัยทางประวัติศาสตร์กับเพียงสมัยสุโขทัยลงมาจึงทำให้ การศึกษาความจริงขาดหายหากพิจารณาให้ดีจะพบว่าถ้าไม่มีอดีตจะมีปัจจุบัน ได้อย่างไรกับศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาตั้งอยู่ที่ไหนตามเอกสารที่นัก วิชาการได้ค้นคว้าเผยแพร่ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าคุณยกลางพระพุทธศาสนา น่าจะได้แก่ทวารวดีอุททองอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของประเทศไทยเพราะ ได้พบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นรวมทั้งมีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมต่อ การรับอารยธรรมจากภายนอกหลักฐานทางโบราณคดีที่ทำให้นักวิชาการตั้ง สมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุททองเมืองนครปฐม และเมืองลพบุรี ศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2547 โดยเฉพาะเมืองอุททองจะเห็นได้ว่าอุททอง เมืองโบราณเป็นต้นกำเนิดประวัติศาสตร์อารยธรรมสุวรรณภูมิครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ตำบลอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีเนื้อที่ 3816 ตารางกิโลเมตรมีหลัก ฐานทางโบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดี และเป็นศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชนชาติพันธุ์ต่างๆก่อนจะหลอมรวมเป็นชาติ ไทยในปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิใหม่มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุททองเป็น เมืองเก่าสุภัทรทิศศตศกุล 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่

ว่าเมืองอุททองมีร่องรอยที่เคยเป็นศูนย์กลางหรือเมืองท่าสำคัญในการติดต่อ ค้าขายกับอินเดียซึ่งในสมัยอินโดโรมันได้มีพ่อค้าชาวพุทธได้นำพระพุทธ ศาสนาในอินเดียได้ซึ่งอยู่ในการอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ساتวาหนะและราช วงศ์อิชวาภพุทธศตวรรษที่ 5 9 นักวิชาการหลายท่านลงความเห็นพ้องกันว่า เมืองหลวงของรัฐทวารวดีนั้นน่าจะอยู่ที่เมืองโบราณอุททองจังหวัดสุพรรณบุรี เพราะได้ค้นพบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวะประที่เมืองโบราณ

ศาสนาตั้งได้พบหลักฐานด้านศิลปกรรมเนื่องในพุทธศาสนาจำนวนมากสำหรับ โบราณสถานที่สำคัญๆเช่นพบศิลปกรรมจักรจำนวนมาประมาณ 30 กว้างบาง วงมีศิลปะกว้างหมอบประกอบอยู่และยังได้พบพระพุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์ จำนวนมากจากหลักฐานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวมด้านจารึก อาจนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุททองน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองหลวงหรือ ศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกพุทธศตวรรษที่ 913 ผาสุขอินทราวุธ 2542 สำหรับเมืองอุททองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับ อินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธ ศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุททองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาได้ เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอา พุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ที่การอุปถัมภ์ของ กษัตริย์ราชวงศ์ساتวาหนะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อิชวาภ พุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมือง อมราวดีและเมืองนาคารขุณโกลณะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมือง อุททองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์คือบาตรหม้อฉัตรหม้อคลุม ตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูป นาคปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุททองจึงจัดเป็นเมืองท่า โบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักร

อุททอง 4 หรือการค้นพบประติมากรรมพุทธสาวก 3 องค์คือบาตรซึ่งเหมือนกับ ศิลปะอมราวดีเมืองนาคารขุณโกลณะราชวงศ์อิชวาภพุทธศตวรรษที่ 10115 หากพิจารณาจากการสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ประกอบกับหลักฐานโบราณวัตถุ สถานและหลักฐานเอกสารต่างๆรวมทั้งจดหมายเหตุของประเทศจีนและจารึกที่ พบในบริเวณเมืองโบราณอุททองทำให้เชื่อได้ว่าเมืองโบราณอุททองน่าจะเป็น ศูนย์กลางของรัฐทวารวดีและเป็นเมืองท่าสำคัญเนื่องจากเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้ ทะเลและมีทางน้ำเข้าออก

แดนสุวรรณภูมิใหม่มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุททองเป็นเมืองเก่าสุภัทรทิศศตศกุล 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่ เมืองอุททองเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลวะประที่อุททองโดยสันนิษฐานว่า Boeles JJ 1967 ในขณะที่อุททองเป็นศูนย์กลางด้านตะวันตกหรือเป็นศูนย์กลาง ในฐานะเมืองหลวงของรัฐทวารวดีโดยศึกษาจากสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ประกอบกับหลักฐานโบราณวัตถุสถานและหลักฐานเอกสารต่างๆรวมทั้ง จดหมายเหตุของจีนตลอดจนจารึกที่พบในบริเวณเมืองด้วยนอกจากจะเป็นเมือง หลวงแล้วเมืองอุททองโบราณน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองท่าสำคัญในสมัยทวารวดี อีกด้วยเนื่องจากเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเลและมีทางน้ำเข้าออกต่อกับฝั่งทะเล โดยตรงวารสารวันมฤองแหกรพุทธศาสนปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมกราคม 5 ใต้ลึกทั้งยังได้พบโบราณวัตถุประเภทตราประทับดินเผาซึ่ง เป็นของติดตัวพ่อค้าชาวอินเดียในสมัยหลังคุปตะพุทธศตวรรษที่ 1214 เป็น จำนวนมากในบริเวณเมืองอุททองโบราณและในบริเวณใกล้เคียงตราประทับที่ แสดงถึงบทบาทด้านการค้าของเมืองนี้คือตราประทับดินเผารูปเรือจักรางกล 2510 และตราประทับ 2 หน้ารูปคชลักษณ์เมืองอุททองยังมีบทบาทเป็นศูนย์กลาง ทางพุทธศาสนาตั้งได้พบหลักฐานด้านศิลปกรรมเนื่องในพุทธศาสนาจำนวน มากสำหรับโบราณสถานที่สำคัญๆเช่นพบศิลปกรรมจักรจำนวนมาประมาณ 30 กว้างบางวงมีศิลปะกว้างหมอบประกอบอยู่และยังได้พบพระพุทธรูปตลอดจน พระพิมพ์จำนวนมากจากหลักฐานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวม ด้านจารึกอาจนำไปสู่ข้อสันนิษฐานว่าเมือง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ต่อกับฝั่งทะเลโดยตรงได้ตั้งได้กล่าวมาแล้วอีกทั้งยังได้พบโบราณวัตถุประเภท
ตราประทับดินเผาซึ่งเป็นของติดตัวพ่อค้าชาวอินเดียในสมัยหลังยุคปะทุพ
ศตวรรษที่ 1214 เป็นจำนวนมากและในบริเวณเมืองนครปฐมโบราณและใน
บริเวณใกล้เคียงตราประทับที่แสดงถึงบทบาทด้านการค้าของเมืองนี้คือตรา
ประทับดินเผารูปเรือ 6 และตราประทับ 2 หน้า 2 ศรศักรวัลลิโกดมประวัติศาสตร์
โบราณคดีเมืองอุททองกรุงเทพมหานครเมืองโบราณพศ 2549 หน้า 62 3 เรื่อง
เดียวกันหน้า 65 4

อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีเนื้อที่ 3816 ตารางกิโลเมตรมีหลักฐานทาง
โบราณคดีที่สันนิษฐานได้ว่าเคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรทวารวดีและเป็น
ศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ศิลปะ
วัฒนธรรมและประเพณีของชาติพันธุ์ต่างๆจะหลอมรวมเป็นชาติไทยใน
ปัจจุบันในพื้นที่ดินแดนสุวรรณภูมิใหม่มีความชัดเจนยิ่งขึ้นเมืองอุททองเป็นเมือง
เก่าสักรหัสศตศก 2509 มีนักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเมืองหลวงของ
รัฐทวารวดีน่าจะอยู่ที่เมืองอุททองเพราะได้พบเหรียญเงินมีจารึกว่าลพบุรีที่อุททอง
โดยสันนิษฐานว่า Boeles JJ 1967 ในขณะที่อุททองเป็นศูนย์กลางด้านตะวันตก
หรือเป็นศูนย์กลางในฐานะเมืองหลวงของรัฐทวารวดีโดยศึกษาจากสภาพที่ตั้ง
ทางภูมิศาสตร์ประกอบด้วยหลักฐานโบราณวัตถุสถานและหลักฐานเอกสารต่างๆ
รวมทั้งจดหมายเหตุของจีนตลอดจนจารึกที่พบในบริเวณเมืองด้วยนอกจากจะ
เป็นเมืองหลวงแล้วเมืองอุททองโบราณน่าจะมียุทธศาสตร์เป็นเมืองท่าสำคัญในสมัย
ทวารวดีอีกด้วยเนื่องจากเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเลและมีทางน้ำเข้าออกต่อกับ
ฝั่งทะเลโดยตรงวารสารวามันมูงแหกรพุทธศาสตร์ปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5
6 4 มกราคมมิถุนายน 5 ได้ชี้ทั้งยังได้พบโบราณวัตถุประเภทตราประทับดิน
เผาซึ่งเป็นของติดตัวพ่อค้าชาวอินเดียในสมัยหลังยุคปะทุพศตวรรษที่ 1214
เป็นจำนวนมากในบริเวณเมืองอุททองโบราณและในบริเวณใกล้เคียงตราประทับ
ที่แสดงถึงบทบาทด้านการค้าของเมืองนี้คือตราประทับดินเผารูปเรือจรวดกล
2510 และตราประทับ 2 หน้ารูปคชลักษณ์

3 รูปคชลักษณ์และเทพกเวรซึ่งจัดเป็นเครื่องรางที่พ่อค้าชาวอินเดียในสมัยค
ปะและหลังยุคปะทุนิยมพกติดตัวในการเดินทางไปค้าขายยังต่างแดนซึ่งนัก
วิชาการทางโบราณคดีลงความเห็นว่าป็นศิลปกรรมในวัฒนธรรมทวารวดีที่รับ
อิทธิพลอินเดียสมัยคปะและหลังยุคปะทุนั้นยังพบศิลปกรรมจักรจำนวนมา
ประมาณ 30 กว่าวงบางวงมีศิลปะรูปวงกลมรอบประกอบอยู่และยังได้พบพระ
พุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์อีกเป็นจำนวนมากจากหลักฐาน

ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุททองเมือง
นครปฐมและเมืองลพบุรี(ศักดิ์ชัยสายสิงห์, 2547 : 61)เมืองอุททองนอกจากจะ
เป็นเมืองหลวงแล้วน่าจะมียุทธศาสตร์เป็นเมืองท่าสำคัญในสมัยทวารวดีอีกด้วย
เนื่องจากเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเลและมีทางน้ำเข้าออกต่อกับฝั่งทะเลโดยตรง
ได้ชี้ทั้งยังได้พบโบราณวัตถุประเภทตราประทับดินเผาซึ่งเป็นของติดตัวพ่อ
ค้าชาวอินเดียในสมัยหลังยุคปะทุ(พุทธศตวรรษที่ 12 - 14)เป็นจำนวนมากในบริเวณ
เมืองอุททองโบราณและในบริเวณใกล้เคียงตราประทับที่แสดงถึงบทบาทด้าน
การค้าของเมืองนี้คือตราประทับดินเผารูปเรือ(จรวดกล, 2510 ; Indrawooth ,
Phasook , 1983)และตราประทับ 2 หน้ารูปคชลักษณ์เมืองอุททองยังมีบทบาท
เป็นศูนย์กลางทางพุทธศาสนาดังได้พบหลักฐานด้านศิลปกรรมเนื่องในพุทธ
ศาสนาจำนวนมากสำหรับโบราณสถานที่สำคัญเช่นพบศิลปกรรมจักรจำนวน
มากประมาณ 30 กว่าวงบางวงมีศิลปะรูปวงกลมรอบประกอบอยู่และยังได้พบพระ
พุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์จำนวนมากเป็นต้นตั้งนั้นเมืองอุททองจึงจัดเป็นเมืองท่า
โบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็น
ศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้
กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอว่า(ทักษิณ
อินทโยธา, 2534 : 14)แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลำชานทองได้เกิดมีชุมชน
ขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรี
เมืองพงตึกเมืองอุททองเมืองคูบัวเมือง

ด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวมด้านจารึกอาจนำไปสู่ข้อสันนิษฐานที่
ว่าเมืองนครปฐมโบราณน่าจะมียุทธศาสตร์เป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐ
ทวารวดีในยุคหลังราวพุทธศตวรรษที่ 1316 ในขณะที่เมืองโบราณอุททองน่าจะม
ียุทธศาสตร์เป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกพุทธศตวรรษ
ที่ 913 ส่วนเมืองลพบุรีนั้นคงจะเป็นเมืองลูกหลวง 7 เมืองโบราณอุททองจัดเป็น
เมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักร
และ

มาจากหลักฐานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะด้านโบราณคดีรวมด้านจารึกอาจนำไป
สู่ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุททองน่าจะมียุทธศาสตร์เป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของ
รัฐทวารวดีในยุคแรกพุทธศตวรรษที่ 913 ศาสตราจารย์ 2542 สำหรับ
เมืองอุททองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับอินเดียตั้งแต่
สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ชินยุติ 2509 4350
และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และ
ที่เมืองอุททองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาได้เดินทางเข้ามา
ติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนา
จากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ที่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์
ศาวทนะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อักษวากพุทธศตวรรษที่
810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนา
คารขุนโกณฑะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุททองตั้งได้พบ
ประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์ถือบาตรหมัจฉีรหมคคุมตามแบบนิยม
ของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกซึ่ง
ประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J
Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุททองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ
รุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธ
ศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่
ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอว่าทักษิณอินทโยธา 2534 14
แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลำชานทองได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาล
หรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

วัดไปตั้งมั่นทางภาคเหนือ 8 สิบมาอีกหลายศตวรรษและมีนักปราชญ์หลายท่าน ได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอว่า 9 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรืออาจจะก่อนนั้น เช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยา และเมืองดินแดงเป็นต้น 7 ผาสุกอินทราวุธทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์อักษรสมัยพศ 2542 หน้า 101106 และ

ในสมัยหลังยุคตะ(พุทธศตวรรษที่ 12 - 14)เป็นจำนวนมากในบริเวณเมือง อุทองโบราณและในบริเวณใกล้เคียงตราประทับที่แสดงถึงบทบาทด้านการค้า ของเมืองนี้คือตราประทับดินเผารูปเรือ(จิราจกล, 2510 ; Indrawooth , Phasook , 1983)และตราประทับ 2 หนารูปคชลักษณ์มีเมืองอุทองยังมีบทบาท เป็นศูนย์กลางทางพุทธศาสนาดังได้พบหลักฐานด้านศิลปกรรมเนื่องในพุทธ ศาสนาจำนวนมากสำหรับโบราณสถานที่สำคัญเช่นพบศิลปกรรมจักรจำนวน มากประมาณ 30 กว้างบางวงมีศิลปะรูปวงกลมประกอบอยู่และยังได้พบพระพุทธรูปตลอดจนพระพิมพ์จำนวนมากเป็นต้นตั้งนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่า โบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็น ศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้ กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอว่า(ทักษิณ อินทโยธา, 2534 : 14)แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและด้ามขวานทองได้เกิดมีชุมชน ขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2,000ปีมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรี เมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดง เป็นต้นปัญหาเรื่องศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีมีความเห็นไปต่างๆแต่นัก วิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าศูนย์กลางของทวารวดีนี้น่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอน ล่างของประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอด ถึงมีที่ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอก ได้อย่างไรก็ตามแม้นักวิชาการส่วนใหญ่จะมีความเห็นดังกล่าวแต่จากหลักฐาน ทางโบราณคดีที่มีนักวิชาการ

4 หากแต่ยังมีข้อมูลที่จะไม่ลงรอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของชาวทวารวดี อีกจำนวนมากบางกลุ่มสันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วยเหตุผลคือ 10 1 มีการ พบจารึกภาษามอญที่ลพบุรีที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสาเหมือนที่นครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจากเมืองลพบุรี ไปครองเมืองศรีชัยภูมิในพุทธศตวรรษที่ 13 นั้นความจริงแล้วเป็นเจ้าหญิง มอญและ 3 ยอรัชเชตส์ได้อ่านจารึกซึ่งพบที่วัดโพธิ์

ศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารชุนโกณฑะเข้ามา เผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองดังได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธ สวาก 3 องค์ถือบาตรห่มจีวรห่มคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและ ประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตาม แบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมือง อุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญ ของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนัก ปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินท โยธาเสนอว่าทักษิณอินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและด้ามขวาน ทองได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้ว เช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยา และเมืองดินแดงเป็นต้นยังมีปัญหาข้อมูลไม่ลงรอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของ ชาวทวารวดีอุทองอีกจำนวนมากบางกลุ่มสันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วย เหตุผลคือสิริวัฒนคำวันสา 2542 1 มีการพบจารึกภาษามอญที่ลพบุรีจารึกด้วย อักษรที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสา เหมือนที่นครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจากลพบุรีไปครองศรีชัยภูมิในพุทธ ศตวรรษที่ 6 วารสารนัมถองแหกรพุทธศาสตรปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมิถุนายน 13 นั้นเป็นเจ้าหญิงมอญและ 3 ยอรัชเชตส์ได้อ่านจารึก

ร้างจังหวัดนครปฐมและนำข้อมูลดังกล่าวไปเผยแพร่ที่ปารีสในพศ 2495 สนับสนุนว่ารัฐทวารวดีอุทองนั้นเป็นอาณาจักรมอญจากปัญหาความสงสัยใน เรื่องศูนย์กลางของอารยธรรมทวารวดีนั้นอยู่ที่ใดนักวิชาการต่างก็มีความเห็น แตกต่างกันไปทำให้ให้นักวิชาการจึงตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของ อาณาจักรทวารวดีไว้ 3 แห่งคือเมืองอุทองเมืองนครปฐมนครชัยศรีและเมือง ลพบุรี 11 ประเด็นของเรื่องศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีคือเมืองอุทองหรือ ไม่พระพุทธร

ลุ่มน้ำเจ้าพระยาและด้ามขวานทองได้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือ ก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมือง คูบัวเมืองศรีมโหสถเมืองไชยาและเมืองดินแดงเป็นต้นยังมีปัญหาข้อมูลไม่ลง รอยกันเกี่ยวกับเรื่องชนชาติของชาวทวารวดีอุทองอีกจำนวนมากบางกลุ่ม สันนิษฐานว่าเป็นพวกมอญด้วยเหตุผลคือสิริวัฒนคำวันสา 2542 1 มีการพบ จารึกภาษามอญที่ลพบุรีจารึกด้วยอักษรที่เก่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 1314 จารึกที่เสา 8 เหลี่ยมซึ่งมีบัวหัวเสาเหมือนที่นครปฐม 2 พระนางจามเทวีย้ายจาก ลพบุรีไปครองศรีชัยภูมิในพุทธศตวรรษที่ 6 วารสารนัมถองแหกรพุทธศาสตร ปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมิถุนายน 13 นั้นเป็นเจ้าหญิงมอญ และ 3 ยอรัชเชตส์ได้อ่านจารึกซึ่งพบที่วัดโพธิ์ร้างที่นครปฐมและนำไปเผยแพร่ ที่ปารีสในพศ 2495 ก็สนับสนุนว่าทวารวดีอุทองเป็นอาณาจักรมอญปัญหาเรื่อง ศูนย์กลางของอาณาจักรทวารวดีก็มีความเห็นไปต่างๆแต่นักวิชาการส่วนใหญ่ เห็นว่าศูนย์กลางของทวารวดีนี้น่าจะอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่างของ ประเทศไทยเพราะมีการค้นพบหลักฐานสำคัญมากกว่าแหล่งอื่นตลอดถึงมีที่ ตั้งอยู่ในทำเลอันเหมาะในการที่ติดต่อและรับอารยธรรมจากโลกภายนอกได้ อย่างไรก็ตามแม้นักวิชาการส่วนใหญ่จะมีความเห็นดังกล่าวต่างกันแต่จากหลักฐานทางโบราณคดีที่มีนักวิชาการตั้งข้อสมมติฐานเกี่ยวกับศูนย์กลางของ อาณาจักรทวารวดีไว้ 3 แห่งด้วยกันคือเมืองอุทองเมืองนครปฐมนครชัยศรีและ เมืองลพบุรีศักดิ์ชัยสายสิงห์ 2554 เรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับศูนย์กลางของ พระพุทธรศาสนา

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

โบราณคดีนักประวัติศาสตร์คัมภีร์พระไตรปิฎกอรุณกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพม่าล้านนาล้านช้างตลอดถึงงานค้นคว้าด้านภูมิศาสตร์ของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาว่าสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใดแล้วจึงนำเสนอผลการวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ตามวัตถุประสงค์ต่อไป 10 สิริวิวัฒน์วารสารประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในประเทศไทยพิมพ์ครั้งที่

การท่องเที่ยวของเมืองอุทองเป็นต้นทำให้การศึกษาเรื่องราวของพระพุทธศาสนาในช่วงดังกล่าวขาดตอนไปปัจจุบันได้มีนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีทำการสำรวจขุดค้นพบข้อมูลใหม่เช่นล่าสุดมีคณะโบราณคดีได้ทำการวิจัยได้ผลการขุดค้นทางโบราณคดีที่เนินพลับพลายปี 2560 จำนวนมากที่ทำให้สามารถทราบความเป็นมาและสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในเหตุการณ์ดังกล่าวได้ดีขึ้นเพียงแต่เรื่องราวดังกล่าวเป็นการนำเสนอที่ยังกระจัดกระจายกันอยู่ไม่ได้กล่าวต่อเนื่องกันเพราะต่างคนต่างศึกษาค้นคว้าทำให้ประวัติศาสตร์ไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควรงานวิจัยนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการเผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุทอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสารต่างๆเช่นคัมภีร์พระไตรปิฎกอรุณกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพม่าล้านนาล้านช้างเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุทอง)รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับมากน้อยเพียงใดแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์กำเนิดการเข้ามาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่เมืองอุทองตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่จะอำนวยความสะดวกการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองอุทองเช่นพระพุทธศาสนาวัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปอันนำมาเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆอันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 2 .วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1)เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์การเข้ามาของพระพุทธศาสนาในสมัยทวารวดี(อุทอง) 2)เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเข้าสู่

5 12 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1 เพื่อศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดี 2 เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดี 3 เพื่อนำเสนอผลการศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดี 13 ปัญหาการวิจัย 1 เส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดีเป็นอย่างไร 2 กระบวนใดบ้างที่นำไปใช้ในการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดี 3 วิธีการนำเสนอผล

ในหลักฐานทางโบราณคดีในสมัยอยุธยาวิธิดาเน้นการวิจัย Research Methods รูปแบบการวิจัยนี้เป็นเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากคัมภีร์พระพุทธศาสนาและหลักฐานทางโบราณคดีที่ปรากฏตามเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทยสมัยทวารวดีศรีวิชัยลพบุรีสุโขทัยล้านนาและอยุธยาเครื่องมือการวิจัยมี 3 แบบคือ 1 แบบบันทึกเอกสารใช้บันทึกการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร 2 แบบบันทึกการสังเกตใช้บันทึกการสังเกตเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากหลักฐานทางโบราณคดี 3 แบบสัมภาษณ์ใช้บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์นักวิชาการและสัมมนากลุ่มย่อยในประเด็นประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทยสมัยทวารวดีศรีวิชัยลพบุรีสุโขทัยล้านนาและอยุธยาวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา Descriptive Analysis ตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัยผลการวิจัย Research Results ประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและหลักพุทธธรรมที่ปรากฏในหลักฐานทางโบราณคดีในประเทศไทยสมัยทวารวดีศรีวิชัยลพบุรีสุโขทัยล้านนาและอยุธยา มีดังนี้ 1 ประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและหลักพุทธธรรมที่ปรากฏในหลักฐานทางโบราณคดีสมัยทวารวดีบริเวณดังกล่าวเคยเป็นอาณาจักรฟูนันที่มีอาณาเขตกว้างขวางครอบคลุมลุ่มน้ำเจ้าพระยาภาคกลางของไทยและนำโขงอันได้แก่เขมรลาวและเวียดนามในปัจจุบันเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทยสมัยทวารวดีได้ปรากฏร่องรอยตามหลักฐานทางโบราณคดีในที่ต่างๆของไทยเช่นจารึกอักษรปัลลวะภาษาบาลีบนพระพิมพ์ 1 เมตเตยงโถม้ออายุอยู่ในพุทธศตวรรษที่ 11 12 สวรรจพบทที่พิพิธภัณฑสถาน

8 1 นวัตกรรมเชิงพื้นที่ Area Innovation ที่ประกอบไปด้วยนวัตกรรมจัดทำสื่อความรู้ที่จับต้องได้ผสมกับองค์ความรู้ที่จับต้องไม่ได้ 2 นวัตกรรมเชิงกระบวนการ Process Innovation ที่ประกอบไปด้วยนวัตกรรมกระบวนการสืบค้นทางเทคโนโลยีและกระบวนการตรวจสอบสังเคราะห์ข้อมูลและกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ขององค์กรหรือวิธีการนำเสนอผลการศึกษาที่มีประโยชน์ต่อตนเองสังคมและประเทศชาติโดยเน้นการจัดการตั้งศูนย์เรียนรู้ที่เน้นให้ผู้สนใจ

คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ Product Innovation ที่ประกอบไปด้วยนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ที่จับต้องได้กับผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ นวัตกรรมกระบวนการ Process Innovation ที่ประกอบไปด้วยนวัตกรรมกระบวนการทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมกระบวนการทางองค์กร 4 นวัตกรรมจึงเป็นวิธีการหรือกระบวนการนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีประโยชน์ต่อตนเองสังคมและประเทศชาติโดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง 2 ประเภทของนวัตกรรมการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกล่าวถึงการจำแนกประเภทของนวัตกรรมการศึกษาว่า นวัตกรรมทางการศึกษาได้มีผู้คิดพัฒนาขึ้นมาเป็นจำนวนมากสามารถจำแนกได้ดังนี้ จำแนกตามผู้ใช้ประโยชน์โดยตรงแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1 ประเภทสื่อสำหรับครูได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้คู่มือครูเอกสารประกอบการสอนเครื่องมือวัดผลอุปกรณ์โสตทัศนวัสดุประเภทสื่อสำหรับนักเรียนได้แก่บทเรียนสำเร็จรูปเอกสารประกอบการเรียนชุดฝึกปฏิบัติใบงานชุดเพลงชุดเกมการ์ดชุดจำแนกตามลักษณะของนวัตกรรมแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1 ประเภทเทคนิควิธีการหรือกิจกรรมเช่นบทบาทสมมุติการสอนแบบศูนย์การเรียนการสอนความคิดรวบยอดด้วยวิธีสอนอุปนัยและนิรนัยฯ 2 กิริตยศึกษองกรณ์แห่งนวัตกรรมแนวคิดและกระบวนการสำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๕๒ หน้า ๑๒ 3 กิริตยศึกษองกรณ์แห่งนวัตกรรมแนวคิดและกระบวนการอังกแล้วหน้า ๑๒ 4 กิริตยศึกษองกรณ์แห่งนวัตกรรมแนวคิดและกระบวนการอังกแล้วหน้า ๑๒ 20 236244 indd 237 30 4 2561 20 04 38 สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต ๒๕๖๑

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

สุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานทางโบราณคดีรองรับว่า กลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมั่นคงมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมากในสมัยทวารวดีระหว่างพุทธศตวรรษที่ 1116 รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้สรุปได้ว่าบริเวณภาคกลางนั้นมีผู้คนอยู่อาศัยเป็นจำนวนมากจนกลายเป็น

ที่อำเภออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทงร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระนารายณ์ปีที่ 1 ไม่น่ากว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่หลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรม

จากข้อมูลเอกสารจากข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่บอกว่าเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบ้างก็บอกว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 78 แต่ก็มีเอกสารทางประวัติศาสตร์บางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 89 หรือพุทธศตวรรษที่ 913 และจากหลักฐานข้อมูลเอกสารสรุปได้เป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่หนึ่งเชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธ

จากเอกสารดังกล่าวแล้ววิเคราะห์สรุปและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเรียบเรียงนำเสนอผลการวิจัย 5 .ผลการวิจัยจากข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาส่วนใหญ่บอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบางเรื่องบอกว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 - 8 มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวันต์, 2551)กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาอยู่ที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลขายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2

ศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 จากเอกสารข้อมูลตั้งนี้อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าการฝังรากฐานพระพุทธศาสนาอยู่ที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพศ 27370332 ซึ่งต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งสมณะทูตพระโสณะเถระกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วน

ได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวันต์, 2551)กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาอยู่ที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลขายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ด้านพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระนเรศวรมหาราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

19 พระพุทธศาสนาด้วยกันอยู่แล้วเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมือง
 กาญจนบุรีเข้ามาทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละ
 33 แล้วเดินทางขึ้นมาทางตอนเหนือเข้าสู่ดินแดนสุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะ
 ตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง
 นั้นเองสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ 34 กล่าวไว้ใน
 ตำนานพระพุทธเจดีย์ว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยสยาม
 น่าจะก่อนพศ 50035 พระองค์ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระ

หรือหนังสือต่างๆที่มีผู้เขียนขึ้นในสมัยปัจจุบันโดยพิจารณาที่หลักฐานอันควร
 เชื่อถือและใช้วิจารณ์อย่างเหมาะสมโดยปราศจากอคติ4.3รวบรวมข้อมูลจาก
 เอกสารดังกล่าวแล้ววิเคราะห์สรุปและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเรียบเรียงนำเสนอผล
 การวิจัย 5 .ผลการวิจัยจากข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงการเข้ามาของพระพุทธ
 ศาสนาสวนใหญ่บอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาบางเรื่องบอก
 ว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 - 8 มีบางส่วนระบุว่า
 พระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามา
 ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้
 เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวัฒน์, 2551)กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธ
 ศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญ
 รุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่
 เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาลงใน
 บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะ
 จากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธ
 ศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณ
 ะกับพระอุตตระเถระเข้ามาขนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็น
 คมมฤคนพูนอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1
 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของ
 สุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่
 เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลาง
 อาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่

พุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและ
 หลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นยุคสมัยได้ 7
 สมัยและในสมัยทวารวดีนั้นกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่า
 พุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมจะมีมากกว่าแห่งอื่นถือเป็นพุทธเจดีย์ที่มี
 ความเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธ
 ราชโดยวัดฤๅษีสร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งเป็น

อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน
 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมือง
 กาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละ
 แล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่า
 สากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำ
 นานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127
)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรง
 สันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจาก
 พระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มี
 โบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโด
 ยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่
 นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐาน
 ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธราชโดยวัดฤๅษีสร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่
 เป็นธาตุเจดีย์บริโศกเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระ
 ธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยเวลาที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้
 ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไป
 ประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคณา
 ภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494
)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชาติเจดีย์บริโกเดเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระชาติเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุเพื่อไปประดิษฐานในประเทศต่างๆที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยพระพรหมคุณาภรณ์ปอญโตกล่าวไว้ในหนังสือจาริกบุญจาริกธรรม 36 ว่าพระพุทธเจ้าเข้าสู่ประเทศไทยเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยใน

มหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาขนานชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการติดต่อการค้าเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระมหาสมณเจ้าพรหมญาณูปาท, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นชาติเจดีย์บริโกเดเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระชาติเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปญฺชโต

20 โดยพวกพ่อค้าชาวฮินดูจากอินเดียได้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีปสุจิตตวงศ์เทศเสนอทศนะไว้ในหนังสือกรุงสุโขทัยมาจากไหน 37 ว่าการเผยแผ่พุทธศาสนาจากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีนแม่กลองบริเวณอู่ทองอำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบันและพระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องในกาลต่อมาจนถึงทุกวันนี้

ความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียได้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตตวงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตตวงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอู่ทองอำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนา นิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศพงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เสถียรโพนินันท์สรูปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาไว้ในหนังสือภูมิประวัติพระพุทธเจ้าว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานก็เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกโดยเข้ามาทางบกแถบแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่

พระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพนินันท์สรูปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑุตชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันตระแลประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่อง

แหลมมลายูสุมาตราและได้อ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาในช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑุตชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 38 คัมภีร์สังคีตยวงศ์เป็นพงศาวดารทางพระพุทธศาสนาเรื่องการสังคายนาพระธรรมวินัย 39 กล่าวว่พระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำการสังคายนา

)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงพุทธันที่ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพนินันท์สรูปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑุตชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันตระแลประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชร

21 สุจิตต์วงศ์เทศเสนอประเด็นไว้ในหนังสือสุวรรณภูมิตันตระแลประวัติศาสตร์ไทย 40 ว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือบรรทุกสินค้าของพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณพื้นที่ซึ่งอยู่ระหว่างแม่น้ำแม่กลองแม่น้ำท่าจีนในปัจจุบันซึ่งก็คือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรม

ซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑุตชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันตระแลประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชราชานภาพักษ์ของศาสตราจารย์หลวงบริบาลวิภังค์(หลวงบริบาลวิภังค์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยครั้งแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9)โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

พระยาดำรงราชานุภาพกับศาสตราจารย์หลวงบริบาลรภิกษุแสดงความเห็นไว้ในเรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้า 41 ความว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามา มีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยครั้งแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดีพุทธศตวรรษที่ 79 โดยการอ้างถึงหลักฐานสำคัญคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลาแบบอมราวดีที่เมือง

)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันตระแลประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะและพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน่านแมกลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลรภิกษุ(หลวงบริบาลรภิกษุ, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามา มีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยคลื่นลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9)โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลาแบบอมราวดี(อุทอง 2)สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคคึกคักดำรงจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศักรวิไลโกดมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3)สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสุขอินทราวุฑกล่าวถึงเมืองอุทอง(ผาสุขอินทราวุฑ,ศ.ด., 2548 : 105 - 111)ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดีย

22 ศาสตราจารย์ฌองบวสเชอลิเยร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส 44 กล่าวว่าเมืองอุทองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยเมืองสุพรรณภูมิถือว่าเป็นเมืองเอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีก็เป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองก็คือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 พระเจ้าอู่ทองทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีในทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุ

)เมืองอุทองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย ศาสตราจารย์ฌองบวสเชอลิเยร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวิไลโกดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทำนองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11

ทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 78 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมืองนครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200300 ปีกลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลาง

อาจารย์ศรีศักรวิไลโกดมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3)สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสุขอินทราวุฑกล่าวถึงเมืองอุทอง(ผาสุขอินทราวุฑ,ศ.ด., 2548 : 105 - 111)ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์(อุทอง 4)เมืองอุทองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ฌองบวสเชอลิเยร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวิไลโกดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ้อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทำนองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 89 ก็ตามแต่ก็ยังสามารถชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากช่วงระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่สำคัญอีกด้วย

และชุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามแต่ก็ยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วัฒนธรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเซนไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดน

จากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเองเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 89 เท่านั้นในขณะที่วัฒนธรรมของต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างในประเด็นดังกล่าวมาก

ที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วัฒนธรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเซนไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่วรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสขอินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10 และมหาวงศ์เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 11 - 12 กล่าวถึงการที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตจากอินเดียสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแต่ไม่ได้ระบุว่าอยู่ที่ใดนอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิ

นักหรือแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งที่เป็นวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเซนก็ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่อย่างไรก็ตามแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราชพศ 269311 ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ 44 ศรีศักรวัลลิโคมแอ่งอารยธรรมอีสานแฉหลักฐานประวัติศาสตร์โบราณคดีพิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานครมคธพศ 2540 หน้า 50

ที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วัฒนธรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเซนไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่วรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสขอินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศที่เขียน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

23 พระพุทธศาสนานอกประเทศอินเดียก็ไม่ได้อ้างถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญคือที่ปวงศ 45 ที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 910 และมหาวงศ์เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1112 กล่าวถึงการที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตจากอินเดียสู่

ขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่า การเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นเริ่มมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้น ในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนานอกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสุขอินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10

ดินแดนสุวรรณภูมิแต่ไม่ได้ระบุอายุที่แน่นอนอย่างไรนอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า คัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและทำการค้าขายได้แก่มหานกชาดกสังฆพราหมณ์ชาดกและสุสันธิชาดกเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิก็เป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะคัมภีร์มหานิเทศคัมภีร์สมันตปาสาทิกาตั้งที่ได้อ้างไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่าง

ต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้น ในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนานอกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสุขอินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10 และมหาวงศ์เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 11 - 12 กล่าวถึงการที่พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตจากอินเดียสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแต่ไม่ได้ระบุอายุที่ใดนอกจากนี้ยังพบว่า คัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขายเช่นมหานกชาดกสังฆพราหมณ์ชาดกสุสันธิชาดกเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิเป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะเช่นคัมภีร์มหานิเทศคัมภีร์สมันตปาสาทิกาเป็นต้นตั้งที่ได้อ้างไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระ

เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของรัฐทวารวดีและเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคต้นเลยทีเดียวจากข้อมูลเชิงเอกสารพบว่าเมืองอุทองเป็นเมืองท่าสำคัญที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อว่าศูนย์กลางรัฐทวารวดีนั้น

เป็นหลักฐานจากลังกาที่นี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างตมมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาล โดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุทอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุทองได้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเป็นเมืองอุทองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุทองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตัวขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุทองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลใต้ศิลปวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับมา สืบต่อมาจากพระพุทธศาสนาดังพบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

24 ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดี หลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆที่ยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อเนื่องของประเพณีดังกล่าวในสมัยต่อมาในไทยตราบเท่าทุกวันนี้ 2 วิเคราะห์จากหลักฐานโบราณคดีด้านศิลปกรรมหลักธรรมและจารึกจากการขุดค้นทางโบราณคดีตามแหล่งโบราณคดีต่างๆและเมืองโบราณสมัยประวัติศาสตร์ตอนต้นในประเทศไทยพบหลักฐานด้านโบราณคดีศิลปกรรมสถาปัตยกรรมประติมากรรมตลอดจนหลักฐาน

ธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาดังพบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเขาสุดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆที่ยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อเนื่องของประเพณีดังกล่าวในสมัยต่อมาในไทยตราบเท่าทุกวันนี้จากการศึกษาวิเคราะห์ทั้งจากหลักฐานข้อมูลเอกสารและด้านโบราณคดีได้ผลตามที่ได้ตั้งเป้าไว้ 4 ประการ 1) ได้ทราบว่ามีดินแดนที่เป็นประเทศไทยทุกวันนี้มีพัฒนาการมาแล้วตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์โดยพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิพัฒนาการผ่านอาณาจักรฟูนันจนกระทั่งเข้าสู่สมัยทวารวดีเป็นสมัยประวัติศาสตร์ของประเทศไทยที่มีหลักฐานทั้งเอกสารและหลักฐานทางโบราณคดีและเจริญรุ่งเรืองด้วยพระพุทธศาสนาการเมืองการปกครองโดยได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมอินเดีย 2) ได้ทราบถึงกำเนิดและการเข้ามาของพระพุทธศาสนาที่แพร่หลายเขามาถึงบริเวณดังกล่าวทั้งนี้จากหลักฐานเอกสารยืนยันความเจริญแพร่หลายของพระพุทธศาสนาดังแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชพุทธศตวรรษที่ 3 มีการแพร่หลายเข้ามาของพระพุทธศาสนาอีกหลายระลอกด้วยกันที่ปรากฏหลักฐานในสมัยก่อนทวารวดีเล็กน้อยเช่นพุทธศตวรรษที่ 9 - 10 เป็นต้นและพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองสูงสุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 ซึ่งเป็นสมัยทวารวดี(อุทอง) 3) ได้ทราบว่าพระพุทธศาสนาในสมัยทวารวดี(อุทอง)นั้นเจริญรุ่งเรืองแพร่หลายเข้าถึงประชาชนกลุ่มต่างๆและได้อ่านวยประโยชน์ด้านศิลปวัฒนธรรมแก่ประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณที่เป็นประเทศไทยได้อย่างดี

รู้การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้งานส่วนให้เหมาะกับการใช้งานของการประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตนการนำประสบการณ์จากการทำงานและที่ประยุกต์ใช้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้มาบันทึกไว้และการจัดบันทึกขุมความรู้และแก่นของความรู้สำหรับการนำความรู้ไปใช้งานและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นเชื่อมโยงมากขึ้นเพื่อใช้ในการ 46 สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาพศ 2557 กรุงเทพมหานครภาพพิมพ์

การอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ได้แก่ 1 การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร 2 การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ 3 การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้งานส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน 5 การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้ออกมาบันทึกไว้ 6 การจัดบันทึกขุมความรู้และแก่นความรู้สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วนลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นโดยมีการบูรณาการความรู้ให้เป็นเนื้อเดียวกันองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องของเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป Explicit Knowledge และความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง Tacit ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กันยายน ธันวาคม 2563 วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 296 Knowledge ที่อยู่ในคนทั้งที่อยู่ในใจความเชื่อค่านิยมอยู่ในสมองเหตุผลและอยู่ในมือและส่วนอื่นๆของร่างกายทักษะในการปฏิบัติจากแนวคิดของการจัดการความรู้ข้างต้นหากสถาบันอุดมศึกษาจะมีการจัดการความรู้หรือจัดทำแนวปฏิบัติที่ดีสถาบันควรจะตอบคำถาม 7 ข้อต่อไปนี้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายและวิธีการในการจัดการความรู้คือ 1 สถาบันต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการจะพัฒนาอะไรผลลัพธ์ที่ต้องการคืออะไรและอย่างไร 2 ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ต้องการจะนำมาใช้เพื่อพัฒนาการทำงานคือความรู้หรือแนวปฏิบัติอะไร 3 ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดีจะหาได้จากไหนและหาได้อย่างไร 4 ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดีมาจะมีการจัดการอย่างไร

แนวทางที่เรียกว่าความรู้ 4 การสังเคราะห์แนวคิดเนื้อหาแนวทางการบูรณาการมาเป็นความรู้ในระดับสูงขึ้น 42 ทฤษฎีการเรียนรู้การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญในที่นี้เน้นนำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นหลัก Brain Based Learning BBL เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้คือสมองรับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสต่างๆไปพร้อมๆกันได้แก่ทำให้มองเห็นหูทำให้ได้ยินจมูกทำให้ได้กลิ่นลิ้นทำให้ได้รับรสและผิวหนังทำให้เกิดการสัมผัสการเรียนรู้เกิดที่สมอง

Local Rajabhat Mahasarakham University Vol5 No4 OctoberDecember 2021 ปฏิบัติไม่มีความท้าทายและในการสอนไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายสมองของผู้เรียนจึงไม่ทำงานการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน Brain Based Learning BBL จึงจำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับสมองเป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงสุดโดยเชื่อว่าโอกาสของการเรียนรู้ระหว่างแรกเกิดถึง 10 ปีสมองของผู้เรียนเป็นอวัยวะที่สำคัญที่สุดในร่างกายจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้รับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสได้แก่ทำให้มองเห็นหูทำให้ได้ยินจมูกทำให้ได้กลิ่นลิ้นทำให้ได้รับรสและผิวหนังทำให้เกิดการสัมผัสการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องใช้กลวิธีและเทคนิคที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นสมองของนักเรียน ดังนั้นการเรียนการสอนที่ดีต้องสอดคล้องกับการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของการศึกษาขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานเกิดความสุขในการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ตนเองถนัดและยังมีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆที่ตนเองไม่ถนัดด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยอาจเริ่มจากรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลและวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนรวมทั้งสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอยู่อย่างสม่ำเสมอการเรียนรู้อาจจะไม่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นถ้าผู้วางแผนการเรียนรู้ได้คำนึงถึงลักษณะการเรียน

การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกรุงเทพมหานครศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ พศ 2562 หน้า 13 48 กองทัพอากาศวิทยุคมนาคมวิชาการเรื่องชุมชนแห่งการเรียนรู้คนอุดมศึกษาสจลรคิดชอกรุงเทพมหานครวารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยปีที่ 23 ฉบับที่ 2 พศ 2560 หน้า 70 72

การทำงานร่วมกันอย่างประสานความร่วมมือข้อเสนอแนะ 1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ 11 การพัฒนาตัวบ่งชี้ในเรื่องใดสามารถใช้กระบวนการเช่นเดียวกันกับงานวิจัยนี้เป็นแนวปฏิบัติและใช้เป็นแบบประเมินผลในสถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษาอื่นได้ 12 สามารถนำตัวบ่งชี้ที่ได้ไปปรับให้เข้ากับบริบทสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน 13 ตัวบ่งชี้การประเมินผลผู้เรียนควรมีการรวบรวมและใช้การประเมินผลและข้อมูลต่างๆอย่างหลากหลาย 2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 21 ควรนำตัวบ่งชี้ไปทดลองใช้กับสถานศึกษาในระดับอื่น 22 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสามารถนำตัวบ่งชี้ไปทำวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูต่อไป 23 สถานศึกษาสามารถนำตัวบ่งชี้นี้ไปใช้ดำเนินการในสถานศึกษาเป็นการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูวารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคมมิถุนายน 2564 337 เอกสารอ้างอิงกองทัพอากาศพิเศษ 2560 ชุมชนแห่งการเรียนรู้คนอุดมศึกษาสจลรคิดชอกรุงเทพมหานครวารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 23 2

ว่ากระบวนการจัดการความรู้หมายถึงการจัดการที่มีกระบวนการและเป็นระบบตั้งแต่การประมวลผลข้อมูล Data สารสนเทศ Information ความคิด Knowledge ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างความรู้ Knowledge และจะต้องมีการจัดเก็บในลักษณะที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้โดยอาศัยช่องทางที่สะดวกเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชุมชนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสังคมและที่สำคัญต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนในอดีตและการ

ทั่วโลกโดยที่องค์กรส่วนใหญ่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงานด้วยแล้วการจัดการความรู้ยังต้องทำให้เป็นระบบมากขึ้นเพื่อที่จะทำให้การบริหารจัดการภายในองค์กรมีประสิทธิภาพการจัดการความรู้ขององค์กรเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศความคิดการกระทำตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างเป็นความรู้หรือนวัตกรรมและจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยอาศัยช่องทางต่างๆที่องค์กรจัดเตรียมไว้เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งปันและถ่ายโอนความรู้และในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและไหลเวียนทั่วทั้งองค์กรอย่างสมดุลเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิตและองค์กรรวมทั้งจะส่งผลทำให้เกิดการยกระดับความรู้ความสามารถของบุคลากรยกระดับคุณภาพการทำงานและทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันซึ่งถ้ามีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจะเป็นการช่วยองค์กรในการพัฒนาคนพัฒนางานและยกระดับคุณภาพประสิทธิภาพขององค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้อันจะทำให้ศักยภาพขององค์กรสามารถก้าวขึ้นไปแข่งขันและทัดเทียมกับองค์กรระดับโลกได้ 60 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April (2024) เอกสารอ้างอิงคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.(2557 . PMQA)เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ.2558.กรุงเทพมหานคร:วิชั่นพริ้นแอนดมีเดียจำกัด วิจารณ์พานิช.(2549).การจัดการความรู้:ฉบับนักปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร:สุขภาพใจ.ทิพย์พารมมหาสินไพศาล.(ม.ป.ป.).ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชน. Executive Journal (ม.ป.ป.).ธงชัยเลิศวิไลรัตนพงศ์.(ม.ป.ป.).การจัดการ

34 2 การสร้างและการแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition เป็นขั้นตอนในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายมารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เป็นขั้นตอนในการจัดทำสารบัญและจัดแบ่งความรู้ประเภทต่างๆเพื่อรวบรวมการค้นหาคำนำเข้าไปให้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification

ซึ่งประกอบด้วย 31 การค้นหาความรู้ Y1 เป็นการค้นหาวงศ์ความรู้จะใบบ้างในรูปแบบโดยอยู่ที่ใครและความรู้จะไรที่องค์กรจำเป็นต้องมีทำให้องค์กรทราบว่าจะขาดความรู้จะใบบ้างโดยทั่วๆไปองค์กรสามารถใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Knowledge Mapping หรือการทำแผนที่ความรู้ในขั้นตอนนี้เพื่อหาว่าความรู้ใดมีความสำคัญสำหรับองค์กรจัดลำดับความสำคัญของความรู้เหล่านั้นเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตของการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 32 การสร้างและแสวงหาความรู้ Y2 เป็นการหาวิธีการในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่อาจอยู่กระจัดกระจายไม่เป็นที่มารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ขององค์กรอาจสร้างความรู้ดังกล่าวจากความรู้เดิมที่มีอยู่ก็ได้หรือหาความรู้จากภายนอกองค์กรมาได้หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้คือการกำหนดเนื้อหาของความรู้ที่ต้องการและการดักจับความรู้ดังกล่าวให้ได้ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ขั้นตอนนี้ประสบความสำเร็จคือบรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์กร 33 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Y3 หมายถึงการจัดทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้เกิดการรวบรวมการค้นหาคำนำเข้าไปให้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 34 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ Y4 เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กรสอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ 35 การเข้าถึงความรู้ Y5 เป็นความรู้ที่ได้นั้นจะไร้ค่าหากไม่ถูกนำไปเผยแพร่เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ดังนั้นองค์กรจะต้องมีวิธีการในการจัดเก็บ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

and Refinement เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายกำจัดความรู้ที่ไม่เกิดประโยชน์ตามเป้าหมายวิจัยทัศนหรือเป็นขยะความรู้ 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access ในการเข้าถึงความรู้องค์กรต้องมีวิธีการในการจัดเก็บและกระจายความรู้เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้โดยทั่วไปการกระจายความรู้ให้ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ Push การป้อนความรู้เป็นการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้ใช้โดยผู้รับไม่

.หลังจัดเก็บ(จัดการอย่างไร)สื่อสารให้ทราบว่ามีความรู้ใหม่ส่งเสริมให้ใช้ความรู้วัดผลการนำความรู้ไปใช้ปรับปรุงความรู้ให้ทันสมัย(Update) 18 4 .การประมวลและกลั่นกรองความรู้จักระภาคีกรบวและคณะ(2552)ได้อธิบายว่าการประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและสะดวกต่อการใช้ซึ่งทำได้หลายลักษณะเช่นจัดทำหรือปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์การทำให้การป้อนข้อมูลการจัดเก็บการค้นหาและการใช้ข้อมูลทำได้สะดวกและรวดเร็วการใช้"ภาษา"เดียวกันทั่วทั้งองค์การโดยจัดทำคำอธิบายศัพท์ของคำจำกัดความความหมายของคำต่างๆที่แต่ละหน่วยงานใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันการเรียบเรียงติดต่อและปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดีในแง่ต่างๆเช่นครบถ้วนเที่ยงตรงทันสมัยสอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ 5 .การเข้าถึงความรู้จักระภาคีกรบวและคณะ(2552)ได้อธิบายว่ามีวิธีการในการจัดเก็บและกระจายความรู้เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้โดยมีการกระจายความรู้ให้ผู้ใช้ทั้ง 2 ลักษณะคือ" PUSH "(การป้อนความรู้)คือการส่งข้อมูล/ความรู้ให้ผู้ใช้โดยผู้รับไม่ได้รับขอ เช่นการส่งหนังสือเวียนแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆข่าวสารต่างๆหรือข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กร" Pull "(การให้โอกาสเลือกใช้ความรู้)คือการที่ผู้ใช้สามารถเลือกรับหรือใช้แต่เฉพาะข้อมูล/ความรู้ที่ต้องการเท่านั้นซึ่งช่วยลดปัญหาการได้รับข้อมูล/ความรู้ที่ไม่ต้องการมากเกินไป 6 .การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้สุระภาคีกรบวและคณะ(2551)ได้อธิบายว่าการแบ่งปันแลกเปลี่ยน

ได้รับขอเช่นการส่งหนังสือเวียนแจ้ง Pull การให้โอกาสเลือกใช้ความรู้โดยผู้ใช้สามารถเลือกรับหรือใช้แต่เฉพาะข้อมูลความรู้ที่ต้องการเท่านั้น 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing การแบ่งปันความรู้ประเภทความรู้ที่ชัดเจน Explicit Knowledge การแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในคน Tacit Knowledge 7 การเรียนรู้ Learning การเรียนรู้ของบุคลากรจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆขึ้นซึ่งจะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นเรื่อยๆ ความรู้นี้ก็

ว่าได้รับข้อมูลมากไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้ใช้สามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้กระบวนการนี้เป็นไปได้โดยง่ายเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วอย่างไรก็ตามวิธีการนี้ใช้ได้ดีสำหรับความรู้ประเภท Explicit Knowledge ส่วนการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ประเภท Tacit Knowledge อาจจะต้องใช้วิธีการพบปะทั้งแบบเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มวิธีการแบ่งปันความรู้ประเภท Tacit Knowledge ได้แก่การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ Community of Practice CoP การใช้ระบบพี่เลี้ยงโดยให้พนักงานที่มีความชำนาญเป็นผู้เลี้ยงพนักงานใหม่เพื่อถ่ายทอดความรู้โดยตรงในการสอนงาน เป็นต้น 7 การเรียนรู้ Learning เป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการจัดการความรู้หากกระบวนการต่างๆได้มีการดำเนินการมาอย่างดีแล้วแต่บุคลากรไม่ได้เรียนรู้หรือนำไปใช้ประโยชน์ก็จะเป็นการสูญเปล่าเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการความรู้คือบุคลากรสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ของบุคลากรทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆซึ่งทำให้ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่เพิ่มพูนขึ้นและนำไปสร้างความรู้ใหม่ได้อีกเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด 8 เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการจัดการความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการความรู้โดยเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการจัดการ

จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่อีกเป็นวงจรที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่เรียกว่าวงจรแห่งการเรียนรู้กล่าวโดยสรุปการจัดการความรู้เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยองค์การในการระบุดัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้และความชำนาญงานโดยจัดเก็บไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มักเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอโดยกระบวนการจะเริ่มต้น

ซึ่งช่วยองค์การในการระบุดัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้และความชำนาญงานโดยจัดไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มักเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเสมอส่วนในมุมมองที่ให้ความสำคัญไปที่เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้เพื่อพัฒนาองค์การมีนักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดการความรู้ อภรณ์ฤทธิพันธ์ 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้หมายถึงกลไกขับเคลื่อนให้พนักงานมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันเรื่องราวประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ออกมาโดยผ่านกิจกรรมการจัดการความรู้ที่องค์กรกำหนดขึ้นมาเพื่อมุ่งเน้นให้พนักงานมีขีดความสามารถที่เพิ่มขึ้นอันนำไปสู่เป้าหมายหรือผลการดำเนินงานทั้งในระดับตัวบุคคลหัวหน้างานและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามไปด้วยบุญชัยศิริมหาสาร 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้คือการทำให้เกิดเกลียวความรู้ knowledge spiral เพื่อให้เกิดความงอกงามของความรู้ใหม่มาใช้พัฒนางานมัณฑลวิทยาลัทยมหาวิทยาลัยราชธานี 2555 การจัดการความรู้ในองค์กรหมายถึงการกำหนดให้องค์กรมีการจัดการและนำความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่ได้จากประสบการณ์การปฏิบัติงานมาใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพขององค์กรให้ได้มากที่สุดโดยมีกระบวนการในการสรรหา 16 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2562 ความรู้การถ่ายทอดและการแบ่งปันความรู้ไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมโดยมีเป้าหมายอยู่ที่ว่าการจัดการความรู้จำเป็นต้องช่วยในการพัฒนางานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพพัฒนาบุคลากร

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

35 เท่าที่ต้องการตั้งนั้นในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา Intellectual Capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการเผยแพร่กระจายความรู้อย่างกว้างขวางจนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรแห่งการเรียนรู้และยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีการจบสิ้นโดยที่วิจักร

ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแพลตฟอร์มที่ทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน collaborative platforms การมีระบบและฐานข้อมูลที่ใช้กันร่วมกันได้ สนับสนุนการทำงานร่วมกันระบบเครือข่าย network เป็นโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการสื่อสารและการสนทนาและวัฒนธรรม culture เช่นวัฒนธรรมองค์กรที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและใช้ข้อมูลร่วมกัน 18 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2562 รูปที่ 1 Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 http wwwprovidersedgecom kma รุจีจันทร์พิริยะสงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์กรที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้จนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีการจบสิ้นโดยที่วิจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากการกระทำของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผล 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่น่าสนใจไปปฏิบัติได้ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอ 6 การเผยแพร่ความรู้

ด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากการกระทำของบุคคลขั้นตอนที่ 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผลขั้นตอนที่ 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่น่าสนใจไปปฏิบัติได้ขั้นตอนที่ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการขั้นตอนที่ 5

องค์กรที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและใช้ข้อมูลร่วมกัน 18 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2562 รูปที่ 1 Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 http wwwprovidersedgecom kma รุจีจันทร์พิริยะสงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์กรที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้จนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีการจบสิ้นโดยที่วิจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากการกระทำของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผล 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่น่าสนใจไปปฏิบัติได้ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอ 6 การเผยแพร่ความรู้โดยนำเสนอความรู้ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่บุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นที่ใดหรือเวลาใดก็ตามการพัฒนาโดยการสร้างความรู้ใหม่หรือปรับความรู้เก่าอยู่เสมอ

การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอขั้นตอนที่ 6 การเผยแพร่ความรู้โดยนำเสนอความรู้ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่บุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นที่ใดหรือเวลาใดก็ตาม 2 การจัดการความรู้สู่ความสำเร็จปัจจุบันการแข่งขันทางด้านข้อมูลข่าวสารที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตเศรษฐกิจและการพัฒนาได้ทวีความรุนแรง

intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้จนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีการจบสิ้นโดยที่วิจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากการกระทำของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผล 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่น่าสนใจไปปฏิบัติได้ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอ 6 การเผยแพร่ความรู้โดยนำเสนอความรู้ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่บุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นที่ใดหรือเวลาใดก็ตามการพัฒนาโดยการสร้างความรู้ใหม่หรือปรับความรู้เก่าอยู่เสมอ ดังนั้นความรู้จะไม่หมดสิ้นและมีอายุการใช้งานนานโดยผ่านกระบวนการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมีกิจกรรมการจัดการความรู้ 3 กิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการความรู้ดังนี้กิจกรรมที่ 1 การสร้างความรู้เกิดจากการที่บุคคลเกิดความหึงหวัหรือได้มาจากการปฏิบัติเป็นประจำเพื่อนำมาซึ่งความรู้โดยอาจแยกกันระหว่างการสร้างความรู้ใหม่และการได้มาของความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบันกิจกรรมที่ 2 การใช้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล Tacit Knowledge ที่ประกอบด้วย 4 กระบวนการคือ S Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์โดยการพบปะสมาคมและพูดคุยกับผู้อื่นซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไปให้ผู้อื่น E Externalization คือการนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้นำมาพูดคุยกันถ่ายทอดออกมาให้เป็นสิ่งที่จับต้องได้หรือเป็นลายลักษณ์อักษร 50 Marquardt M J Building the Learning Organization A System Approach to Quantum Improvement and Global Success New York

Takeuchi3 จะพบว่าการทำงานที่บุคลากรใช้องค์ความรู้ในการทำงานโดยการดึงประสบการณ์ที่ฝังลึกมาใช้ในการทำงานสร้างเป็นความรู้ใหม่และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคนในองค์กรในเวทีต่างๆทำให้บุคลากรอื่นๆสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานมีการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อยอดความรู้ซึ่งกันและกันจากคนสู่คนสู่กลุ่มบุคคลและสู่องค์กรในระดับที่ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆกระบวนการสร้างความรู้ Knowledgecreation ตามแนวคิดของ Nonaka ที่ให้ความสำคัญกับการปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นพลวัตของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน Tacit knowledge TK และความรู้เด่นชัด Explicit knowledge EK โดยผ่านเกลียวแห่งการเรียนรู้ Knowledge spiral SECI แผนภาพที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย 1 Socialization เริ่มด้วยการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันด้วยการเปิดใจมีความจริงใจต่อกัน Empathy ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ที่เป็น Tacit knowledge ของแต่ละบุคคลเริ่มจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบ Face to Face ในกลุ่มงานย่อยๆร่วมกันหาวิธีการแก้ปัญหาในการทำงานการสร้างความรู้ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์โดยการพูดคุยถ่ายทอดความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไปให้ผู้อื่นเป็นการสร้างความรู้แบบ Tacit to Tacit 2 Externalization การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านสนทนาสนทนา Dialogue การเรียนรู้ในชุมชนนักปฏิบัติ Community of practice และเวทีต่างๆเพื่อเปลี่ยน Tacit knowledge ของแต่ละคนให้เป็น Explicit knowledge การนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้พูดคุยกันถ่ายทอดออกมาให้เป็นลายลักษณ์อักษรสามารถจับต้องได้เป็นการสร้างความรู้แบบ Tacit to Explicit 3 Combination การจัดระบบความรู้ Explicit knowledge

37 C Combination คือการผสมผสานความรู้ที่ขัดแย้งมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่นำไปใช้ในทางปฏิบัติได้ I Internalization คือการนำความรู้ที่ได้นำมาใหม่ไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือทำจริงๆโดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้และปรับปรุงตนเองนอกจากนี้ Nanoka และ Takeuchi ได้อธิบายเรื่องการจัดการความรู้ไว้อย่างน่าสนใจว่าความสามารถขององค์กรในการสร้างสรรค์จัดเก็บและกระจายความรู้เป็นความสามารถที่สำคัญของการเป็น

ความรู้แบบ Tacit to Explicit 3 Combination การจัดระบบความรู้ Explicit knowledge โดยการเชื่อมโยง Linking ให้เป็นความรู้ที่พร้อมที่จะนำไปใช้งานได้ในรูปแบบต่างๆเช่นคู่มือการปฏิบัติงานแนวปฏิบัติต่างๆรวมทั้งมีระบบการจัดเก็บที่ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและนำไปใช้งานต่อได้การผสมผสานความรู้ที่ขัดแย้งมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่นำไปใช้ในทางปฏิบัติได้การสร้างความรู้ประเภทนี้หากใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยจัดการข้อมูลจะทำให้ง่ายขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Explicit 4 Internalization การนำความรู้ Explicit knowledge ที่ได้นำไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง Action learning โดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้ใหม่และปรับปรุงตนเองซึ่งจะก่อให้เกิด Tacit knowledge ในแต่ละบุคคลต่อเนื่องกันไปประดุจเกลียวที่ไม่มีวันสิ้นสุดทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดและสิ่งสมประสบการณ์มากยิ่งขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Tacit แนวคิดที่เป็นฐานของการจัดการความรู้วารสารแพทย์นารี Royal Thai Navy Medical Journal 173 วารสารราย 4 เดือนปีที่ 45 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2561 แผนภาพที่ 1 Organizational knowledge creation SECI Model ที่มา Nonaka | Takeuchi H3 การจัดการความรู้กับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จากกล่าวได้ว่า Knowledge management เป็นกระบวนการ Process ซึ่งเป็นการเดินทางไม่ใช่เป้าหมายปลายทางความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ Learning organization ก็คือเป้าหมายของการเดินทางนั้นความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นการมองภาพรวมขององค์กรที่การเรียนรู้เกิด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

แสวงหาความรู้ Acquisition 2 การสร้างความรู้ Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Storage 4 การวิเคราะห์และทำเหมืองความรู้ Analysis and Data Mining 5 การถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการทำเพื่อให้อุปกรณ์ถูกต้องและเที่ยงตรง Application and Validation โดย Marquardt เสนอแนวคิดไว้ว่าองค์การแห่งการเรียนรู้จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเมื่อดำเนินการตามกระบวนการทั้ง 6 ขั้นตอนอย่างต่อเนื่องซึ่งไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตามลำดับอย่างต่อเนื่อง

มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ Checklist ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาการจัดการความรู้ของ Marquardt 2011 ซึ่งมีการจัดการความรู้ 6 ขั้นตอนคือ 1 การแสวงหาความรู้ Knowledge Acquisition 2 การสร้างความรู้ Knowledge Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Knowledge Storage 4 การวิเคราะห์และสร้างเหมืองข้อมูล Analysis and Data Mining 5 การถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ Knowledge Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการปรับข้อมูลให้ถูกต้องเที่ยงตรง Knowledge Application and Validation การเก็บรวบรวมข้อมูล 1 ทาหนังสือขอความร่วมมือในการทาวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือในการทาวิจัยไปยังสถานศึกษา เอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทาวิจัย 2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์และด้วยตนเองพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาโดยประมาณในการรับแบบสอบถาม 3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามของผู้บริหารและครูของสถานศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่สุ่มได้โดยใช้วิธีการรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์และด้วยตนเองเมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้วผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์สำหรับกรวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ Frequency Distribution ทาค่าร้อยละ Percentage พร้อมนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความรู้วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่

38 จัดการความรู้เกิดจากการผสมผสานการทำงานระหว่างองค์ประกอบของการจัดการความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ 1 คน People เป็นกลยุทธ์หลักที่องค์การใช้เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันมุ่งที่ความสามารถของคนในองค์การที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาคอนในองค์การจึงมีความสำคัญอันดับแรก 2 กระบวนการ Process ของการจัดการความรู้ประกอบด้วยแนวทางและขั้นตอนของการจัดการความรู้ต้องระบุประเภทของสารสนเทศ

สารสนเทศดังนี้ 1 คน people กลยุทธ์หลักที่องค์การใช้เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันมุ่งที่ความสามารถของคนในองค์การที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาคอนในองค์การจึงมีความสำคัญอันดับแรกการจัดการความรู้เป็นกลยุทธ์กระบวนการและเทคโนโลยีที่ใช้ในองค์การเพื่อแสวงหาสร้างจัดการแลกเปลี่ยนและทำให้ความรู้ที่ต้องการได้รับผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่องค์การต้องการเป็นการผสมผสานความรู้จากหลายศาสตร์เช่นการบริหารจัดการและพฤติกรรมองค์กร 2 กระบวนการ process กระบวนการของการจัดการความรู้ประกอบด้วยแนวทางและขั้นตอนของการจัดการความรู้โดยต้องระบุประเภทของสารสนเทศที่ต้องการทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายนอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์การแล้วนำความรู้ดังกล่าวมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์การว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซมคักต์อินทรีรักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนาผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่มาผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่ง

ที่ต้องการทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์การแล้วนำความรู้ดังกล่าวมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องขั้นตอนของการจัดการความรู้จึงประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ Knowledge Acquisition ซึ่งเป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่การได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อ

วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์การว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซมคักต์อินทรีรักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนาผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่มาผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งทีเรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการให้ความรู้ร่วมกันในองค์การมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆของประสบการณ์แก้ปัญหาามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ริเริ่มที่ต้องการแก้ไขหรือปัญหาและทำให้ดีขึ้นการแบ่งปันความรู้เป็นการสร้างวัฒนธรรมใหม่ในองค์กร 23 การใช้หรือเผยแพร่ความรู้ knowledge utilization เป็นการเผยแพร่สารสนเทศให้คนในองค์การสามารถเข้าถึงความรู้ในองค์การได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและการดำเนินงานเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งการจัดการความรู้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาโครงสร้าง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

นำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่และมีการนำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 22 การแบ่งปันความรู้ Knowledge Sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไร Know How รู้วิธีการ Know Why รู้เหตุผลและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผล 23 การใช้หรือเผยแพร่ความรู้ Knowledge Utilization เป็นการเผยแพร่ความรู้ให้คนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ในองค์กรได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและ

ให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่ ผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไร เป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก่ปัญหานั้นมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์เริ่มที่ต้องการแก้ไขปัญหาและทำให้ดีขึ้นการแบ่งปันความรู้เป็นการสร้างวัฒนธรรมใหม่ในองค์กร 23 การใช้หรือเผยแพร่ความรู้ knowledge utilization เป็นการเผยแพร่สารสนเทศให้คนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ในองค์กรได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและการดำเนินงานเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งการจัดการความรู้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของความรู้ในองค์กรให้เป็นความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อบุคคลและองค์กร 3 เทคโนโลยีสารสนเทศ technology การจัดการความรู้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของความรู้ในองค์กรให้เป็นความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อบุคคลนั้นในเวลาและรูปแบบที่บุคคลนั้นต้องการเรียกว่าระบบบริหารความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดเก็บสารสนเทศ repositories เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย server จัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่เนื้อหาข้อมูลไปยังหน่วย

40 เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้องค์กรเข้าใจและบรรลุถึงขั้นตอนการจัดการความรู้หรือพัฒนาการของความรู้ทางวัฒนธรรมที่จะเกิดขึ้นชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันระหว่างคนความรู้แหล่งความรู้และกระบวนการมีส่วนร่วมที่จะต้องเชื่อมโยงบูรณาการและขับเคลื่อนไปพร้อมๆกันประกอบด้วย 1 แหล่งความรู้ในที่นี้หมายถึงรวมถึงคนที่เป็นเจ้าของวัฒนธรรมชุมชนวิถีชีวิตและศิลปวัฒนธรรมซึ่งมีกระบวนการวิเคราะห์และถอด

ระบบการเรียนรู้จากการสร้าง\ n องค์ความรู้ความรู้ไปใช้จนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่หมุนเวียนต่อไปอย่างต่อเนื่อง\ n การจัดการความรู้ทางวัฒนธรรมประกอบด้วย\ n1 .แหล่งความรู้ในที่นี้หมายถึงรวมถึงคนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมชุมชนวิถีชีวิตและ\ n ศิลปวัฒนธรรมซึ่งมีกระบวนการวิเคราะห์และถอดองค์ความรู้ต่างจากคุณค่าที่ได้มาใช้ให้เกิด\ n 19 \ n ประโยชน์แก่คนและสังคมปัจจุบันซึ่งการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งเรียนรู้เป็นวิธีการ\ n ถ่ายทอดความรู้วิธีหนึ่ง\ n2 .กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงประสานคนความรู้และ\ n แหล่งความรู้เข้าไว้ด้วยกันโดยกระบวนการที่เกิดขึ้นนั้นแสดงถึงการมีส่วนร่วมของเจ้าของความรู้\ n ในการถ่ายทอดความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมซึ่งไม่มีวิธีการและกำหนดเวลาที่ตายตัว\ n จากแนวคิดและทัศนคติข้างต้นชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญของการจัดการความรู้ทาง\ n ศิลปวัฒนธรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันระหว่างคนความรู้แหล่งความรู้และกระบวนการมีส่วนร่วมที่\ n จะต้องเชื่อมโยงบูรณาการและขับเคลื่อนไปพร้อมๆกันเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้และนำไปสู่\ n การอนุรักษ์ฟื้นฟูสืบทอดประเพณีและศิลปวัฒนธรรมในชุมชนซึ่งบทบาทหน้าที่การถ่ายทอด\ n ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมภายในชุมชนนั้นได้ถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของทรัพยากรทาง\ n วัฒนธรรมเป็นอันดับต้น\ n แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม\ n แนวคิดและทฤษฎีการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมเป็นกรอบการวิจัยที่แสดงให้เห็น\ n วิธีการและหลักการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรมซึ่งเป็นแนวคิดและทฤษฎีเบื้องต้นเพื่อประยุกต์ใช้\ n กับแนวคิดและทฤษฎีการจัดการความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมชุมชนต่อไป\ n ความหมายของทรัพยากรวัฒนธรรม\ n การศึกษาแหล่งเรียนรู้ด้านศิลป

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

45 พระธรรมปิฎกปอญโตได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่องจาริกบุญจาริกธรรม 60 สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกพ่อค้าอินเดียจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่พระวัฒนธรรมแห่งชมพูทวีปพร้อมสัทสนมฤคยาได้เขียนหนังสือ

ในประเทศที่ทรงส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินเดียจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่พระวัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทงเจ้าเอออุทงจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพนันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนาในกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาว

46 และภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสนะและรอยพระพุทธรูปเป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาอีกหลายอย่างสัญลักษณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาที่มาประดิษฐานในประเทศสยามนี้เป็นนิกายเถรวาทอย่างที่ว่าพระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ไปประกาศในนานาประเทศทำให้สันนิษฐานได้ว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพศ 500 และนับถือสืบทอดกัน

พระอุตตระเป็นผู้นำเข้ามาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแม้ว่าจะมีปัญหาเรื่องศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิว่าอยู่ในที่ใดแต่หลักฐานทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทยยืนยันว่าได้รับอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่พระโสณะและพระอุตตระสมณฑูตของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งมาในครั้งนั้นมีโบราณวัตถุที่ปฐมเจดีย์เช่นเศลาทำเป็นรูปพระธรรมจักรเหมือนอย่างเช่นที่ชาวอินเดียสร้างกันสมัยเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปและภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสนะและรอยพระพุทธรูปเป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาในประเทศนี้อีกหลายอย่างสิ่งสำคัญเหล่านี้แสดงว่าพระพุทธศาสนาแห่งแรกมาประดิษฐานในประเทศสยามเป็นลัทธิเถรวาทอย่างที่ว่าพระเจ้าอโศกมหาราชให้เที่ยวสั่งสอนยังนานาประเทศจึงสันนิษฐานว่าพระพุทธศาสนาเห็นจะมาประดิษฐานในประเทศสยามตั้งแต่ก่อนพศ 500 สมเด็จพระยาตำราภิรมย์ 2514 6364 ในประเทศไทยได้ค้นพบรอยพระพุทธรูปที่เก่าแก่ที่สุดและสันนิษฐานว่าเป็นรอยพระบาทที่ได้รับอิทธิพลในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชรอยพระพุทธรูปที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยนั้นพบที่สระมรกตอำเภอโคกปีบจังหวัดปราจีนบุรีมีลักษณะการแกะเป็นรอยเว้าลงในแผ่นศิลามีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 1113 นั้นหนาขูดวงศ 2533 37 และไม่มีลายสิ่งมงคลคล้ายกับรอยพระพุทธรูปสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชในประเทศอินเดียคำนวณลค่าถ่วงและวรรคต้นค่าถ่วง 82 บทสวดนุชารอยพระพุทธรูปของภาคใต้ความสอดคล้องของคดจากหลังจากนั้นไม่มีหลักฐานการค้นพบการสร้างรอยพระพุทธรูปในประเทศไทยจนกระทั่งพุทธศตวรรษที่ 19 พระมหาธรรมราชาลิไทยทรงสร้าง

มันคงต่อมาอีกนานกรมพระยาตำราภิรมย์ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงมีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยซึ่งในสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาโดยที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยเสถียรโพนันทะได้เขียน

ตอนกลางอาจแฉะตามเมืองท่าสากหลายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระยาตำราภิรมย์ 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริภคเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกเจดีย์แต่ก็เอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินเดียจากอินเดียใต้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

หนังสือเรื่องภูมิประวัติพระพุทธเจ้า 63 สรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานก็ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตรา

การเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมราชาปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิต้นกระแสนประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน่านแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้าทรงธรรม

และอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาก็มีเหตุการณ์ต่างๆอยู่ในสมัยอาณาจักรฟูนันซึ่งปรากฏว่าช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและแบบมหายานพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสนศาสตราจารย์หม่อมเจ้าสุภัทรดิศดลกุลได้เขียนบทความเรื่องความก้าวหน้าในการศึกษาประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์สมัยโบราณซึ่งได้ยืนยันถึง

อยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวฟูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวฟูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมราชาปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิต้นกระแสนประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะเถระกับพระอุตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน่านแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลปริภักซ์(หลวงบริบาลปริภักซ์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐาน

ที่จำเป็นและสำคัญต่อการทำงานการเสาะแสวงหาความรู้ที่ต้องการการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้งานส่วนให้เหมาะกับการใช้งานของดนตรีประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของดนตรีนำประสบการณ์จากการทำงานและที่ประยุกต์ใช้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้อันที่ก้าวและการจัดบันทึกขุมความรู้และแก่นของความรู้สำหรับการนำความรู้ไปใช้งานและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นเชื่อมโยงมากขึ้นเพื่อใช้ในการทำงาน

สามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ร่วมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุดขด้อยวัฒนธรรม 2561 ได้ให้ความสำคัญของการจัดการความรู้ว่าต้องเริ่มจากเป้าหมายของงานได้แก่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ซึ่งศาสตราจารย์นายแพทย์วิจารณ์พานิชได้กล่าวว่าสำหรับนักปฏิบัติจัดการความรู้จัดเป็นเครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายของงานการพัฒนาคุณภาพองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และเป้าหมายความเป็นหมู่คณะความสำเร็จของการถ่ายทอดความรู้ในการจัดการความรู้ไม่ใช่อยู่ที่เอกสารหรือการบันทึกความรู้แต่อยู่ที่การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานจุดหมายสำคัญของการจัดการความรู้ไม่ได้อยู่ที่อะไรแต่อยู่ที่การนำความรู้ที่ไปสู่การปฏิบัติจริงซึ่งผู้จัดการความรู้จำเป็นบุคคลสำคัญในการทำให้ความรู้ถูกนำไปใช้ประโยชน์และเกิดผลลัพธ์ที่มีคุณค่าเป็นรูปธรรมการจัดการความรู้เป็นการดำเนินการต่อความรู้อันดับ 6 ขั้นตอนได้แก่ 1 การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมขององค์กร 2 การเสาะแสวงหาความรู้ที่ต้องการทั้งจากตัวบุคคลหรือเอกสาร 3 การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้งานขึ้นมาใหม่เพื่อให้เหมาะต่อการใช้งาน 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้ในงานของตน 5 การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับทีมงานและสกัดองค์ความรู้ออกมาบันทึกไว้และ 6 การบันทึกองค์ความรู้หรือแก่นความรู้สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุด

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

49 ที่มากขึ้นและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในองค์กรต่างๆการจัดการความรู้ถือเป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศเพิ่มให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ๆรวมถึงการเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันหรือการได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1 สร้างวิสัยทัศน์เกี่ยวกับความรู้ 2 สร้างทีมจัดการความรู้ 3 เริ่มจากทุนทางปัญญาที่มีอยู่แล้ว 4 สร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเข้มข้น 5 จัดการความรู้ควบคู่กับการพัฒนาสินค้า 6 เน้นการ

การนำความรู้ไปใช้การแข่งขันแลกเปลี่ยนความรู้และการประเมินผลความรู้ 2 พื้นที่ในการวิจัยได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามกรอบแนวคิดการวิจัยกรอบแนวคิดในการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งครั้งนี้ได้แนวคิดจาก 1 โนนกะและทาเกอุชิ Nonaka and Take uchi 1995 7172 มีแนวคิดการดำเนินการจัดการความรู้ ได้แก่ 1 สร้างวิสัยทัศน์เกี่ยวกับความรู้ 2 สร้างทีมจัดการความรู้ 3 สร้างบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเข้มข้น 4 จัดการความรู้ควบคู่ไปกับกิจกรรมพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ๆ 5 จัดองค์กรแบบใช้พนักงานระดับกลาง 6 เปลี่ยนองค์กรที่มีหลายบริบทอยู่ในเวลาเดียวกัน 7 สร้างเครือข่ายร่วมกับโลกภายนอก 2 วิจารณ์พานิช 2548 9192 มีแนวคิดการดำเนินการจัดการความรู้ ได้แก่ 1 สร้างวิสัยทัศน์ความรู้ 2 สร้างทีมจัดการความรู้ 3 เริ่มจากทุนปัญญาที่มีอยู่ 4 สร้างบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างเข้มข้น 5 จัดการความรู้ควบคู่กิจกรรมพัฒนาสินค้าหรือรูปแบบใหม่ๆ 6 จัดองค์กรแบบใช้พนักงานระดับกลาง 7 เปลี่ยนองค์กรแบบหลายบริบทในเวลาเดียวกัน 8 สร้างเครือข่ายความรู้กับโลกภายนอก 9 วัฒนธรรมแนวราบสื่อสารอย่างอิสระทุกทิศทาง 10 สร้างวัฒนธรรมจดบันทึก 11 ประเมินผลการดำเนินการจัดการความรู้สรุปผลการวิจัย 1 ผลการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 11 สภาพการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งอำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคามเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางตั้งอยู่ทางทิศ

50 วิมลมาศปทุมวณิชกุล 69 ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนไว้ว่าหลักการสำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนของรัฐคือการส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนซึ่งผลิตภัณฑ์ชุมชน Community product นั้นเป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาชาวบ้านอันมีรากฐานมาจากวิถีการดำรงชีวิตความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของผู้คนในกลุ่มสังคมใดสังคมหนึ่งที่ได้ใช้ความเฉลียวฉลาดความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานในการประดิษฐ์คิดค้น

ขั้นตอนดังนี้ 1 ขันชุดความรู้เดิม 2 ขันเพิ่มความรู้ใหม่ 3 ขันใส่ใจกระบวนการคิด 4 ขันผูกมิตรเครือข่าย 5 ขันได้แนวทางปฏิบัติการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ 164 521 การทดลองใช้รูปแบบการถ่ายทอดความรู้โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการดำเนินการเพื่อทดลองใช้รูปแบบการถ่ายทอดความรู้โดยใช้หลักสูตรการฝึกอบรมผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ 1 พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมทั้งนี้เป็นการพัฒนามาจากรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ตรวจสอบหลักสูตรฝึกอบรม 3 จัดฝึกอบรมและประเมินผลการฝึกอบรมการดำเนินการดังกล่าวมีผลการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1 พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการกำหนดกรอบการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมนั้นผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมและนำผลการศึกษาจากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่หนึ่งข้อ 312 313 314 มาวิเคราะห์ร่วมกันแล้วประมวลเป็นข้อสรุปเพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผลการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางการตลาดของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนมีรายละเอียดดังนี้ 1 ชื่อหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางการตลาดของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน 2 หลักการและเหตุผลของหลักสูตรผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาชาวบ้านอันมีรากฐานมาจากวิถีการดำรงชีวิตความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของผู้คนในกลุ่มสังคมใดสังคมหนึ่งที่ได้ใช้ความเฉลียวฉลาดความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานในการประดิษฐ์คิดค้นหรือการสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการต่างๆและได้มีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งผลิตภัณฑ์ชุมชนในแต่ละท้องถิ่นของไทยจึงมีคุณค่าทางจิตใจต่อคนใน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

หมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์หลักเป็นของตนเองซึ่งต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบ ทรัพยากรท้องถิ่นมาทำการพัฒนาจนกลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพมีจุดเด่นและ จุดขายที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นนอกจากนี้แนวคิดผลิตภัณฑ์ ชุมชนที่อยู่ในโครงการดังกล่าวนี้ยังหมายถึงการบริการการดูแลอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการรักษากฎมีปัญญาไทยการท่องเที่ยวศิลป วัฒนธรรมประเพณีและการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนโดยให้ ภาค

พร้อมจัดตั้งศูนย์ข้อมูลชุมชนจัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรมในตำบลตลอดจนเปิดร้านอาหารท้องถิ่นสำหรับแม่บ้านและทำการ ตลาดเพื่อเชื่อมชุมชนชนบทและชุมชนเมือง"อย่างไรก็ตามโครงการนี้ถูก คัดค้านโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเนื่องจากเห็น ว่าเป็นโครงการที่เข้าซ้อนหากจะหรือถึงรักต้องสังคายนาโครงการที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดขณะที่ฝั่งเกษตรอุตสาหกรรมหวังกลัวว่าจะมีการผลิตซ้ำจนจนเกิดการ แข่งขันกันเองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ซึ่งเริ่มใช้จริง เมื่อ 1 ตุลาคม 2539 ตามมติคณะรัฐมนตรี 23 กรกฎาคม 2539 โดยใช้ปรัชญา การพัฒนาคนโดยคนและเพื่อคนได้พัฒนาโครงการเรียกว่าเศรษฐกิจชุมชนอยู่ แล้วในที่สุดจึงใช้วิธีเปลี่ยนชื่อสินค้าเศรษฐกิจชุมชนเป็น OTOP ปรัชญา."หนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์"เป็นแนวทางประการหนึ่งที่ได้มีการริเริ่มใช้ในเมืองโออีต๊ะ ประเทศญี่ปุ่นที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็น อยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้นโดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพมีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้อง กับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นสามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่าง ประเทศไม่ต้องพึ่งพางบประมาณจากรัฐโดยมีหลักการสำคัญพื้นฐาน 3 ประการ คือผลิตภัณฑ์ของ OTOP ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียวแต่เป็นกระ บวนการทางความคิดรวมถึงการบริการการดูแลการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมการรักษาภูมิปัญญาไทยการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ ที่มีคุณภาพมีจุดเด่นจุดขายที่รู้จักกันแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก

ประมาณ 9 กิโลเมตรและอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดกาญจนบุรีประมาณ 36 กิโลเมตรพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มและมีที่ราบเชิงเขาเป็นบางส่วนมีคลองชลประทานไหลผ่านเหมาะแก่การทำเกษตรแหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรค้นพบครั้งแรกในปีพศ 2518 เมื่อโรงเรียนวัดศาลาวนารามได้นำนักเรียนช่วยกันขุดหลุมดินเพื่อปักเสารั้วได้พบหลักฐานโบราณวัตถุเป็นจำนวนมากได้มี การขุดสำรวจทางโบราณคดีโดยกรมศิลปากร 2 เป็นโครงการร่วมมือระหว่าง กรมศิลปากร 70 ข้อมูลจากเว็บไซต์ <https://ww1.suphanburigoth>

แหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรอยู่ที่บ้านดอนตาเพชรที่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรีมีหลายอย่างซึ่งเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่าบ้านดอนตาเพชรคือ บริเวณที่ตะวันตกและตะวันออกมาพบกันแบบอย่างที่มาจากทางตะวันออกที่พบ ที่นี้คือตุ่มหูและจี้ห้อยคอหรือสิง-สิง-โอเป็นรูปสัตว์ที่มีเขาสองหัวสำหรับห้อยคอ และตุ่มหูที่มียอดแหลมประดับสามยอดที่เป็นเหมือนเครื่องประดับทั่วไปใน บริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงที่พบว่าเป็นโบราณวัตถุชนิดนี้เป็นวัตถุชิ้นหนึ่งซึ่งพวก ชาวหินในเวียดนามปัจจุบันใช้กันมากซึ่งนี่เองที่เป็นหลักฐานสำคัญว่าพื้นที่ บริเวณนี้มีการติดต่อสัมพันธ์กับภายนอกทางทะเลที่มีความเก่าแก่มากกว่านี้จี้ ห้อยคออีกชนิดหนึ่งที่พบคือจี้ห้อยคอรูปสิงห์แผ่นซึ่งเป็นแบบอย่างมาจากทาง ตะวันตกคืออินเดียนอกจากนี้ลูกปัดหินสีที่พบบริเวณนี้ยังพบในแถบอินเดียอีก ด้วยอาจสรุปได้ว่าแหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรเคยเป็นชุมชนโบราณที่มีการติดต่อทางทะเลกับทั้งอินเดียและทางตะวันออกแหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรค้นพบครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 กันยายนพ.ศ. 2518 เมื่อโรงเรียนวัดศาลาวนารามได้นำนักเรียนช่วยกันขุดหลุมดินเพื่อปักเสารั้วได้พบหลักฐานโบราณ วัตถุเป็นจำนวนมากสำหรับการขุดสำรวจทางโบราณคดีได้ทำการขุดสำรวจทั้ง สิ้นสี่ครั้งด้วยกันครั้งที่ 1 โดยกรมศิลปากรได้มอบหมายครั้งที่ 2 ดำเนินงานขุด ค้นศึกษาในช่วงปีพ.ศ. 2523 - 2524 และครั้งที่ 3 ดำเนินงานในช่วงปีพ.ศ. 2527 - 2528 ซึ่งเป็นโครงการร่วมมือระหว่างกรมศิลปากรกับมหาวิทยาลัย ลอนดอนครั้งที่ 4 ดำเนินงานขุดค้นศึกษาในช่วงวันที่ 9 สิงหาคมถึง 12 กันยายน พ.ศ. 2543 ภายใต้ชื่อโครงการศึกษาและพัฒนาแหล่งโบราณคดีบ้านดอนตา เพชรโดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ

ที่วัดห้วยพระตำบลห้วยพระอำเภอดอนตูมโดยใช้ชื่อว่าอำเภอกำแพงแสนตั้ง ตามชื่อเมืองโบราณต่อมาได้ปีพศ 2453 ได้ย้ายที่ตั้งอำเภอใหม่จากวัดห้วยพระ ไปที่ชายทุ่งสามแก้วห่างจากที่ตั้งเดิมไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 16 กิโลเมตรและได้เปลี่ยนชื่ออำเภอจากเดิมตามชื่อหมู่บ้านว่าอำเภอสสามแก้ว ตั้งอยู่จนถึงปีพศ 2460 จึงได้กลับมาใช้ชื่อว่าอำเภอกำแพงแสนตามเดิมเพื่อ เป็นการรักษารชื่อเมืองโบราณไว้ 73 อำเภอกำแพงแสนถือว่าเป็นเมือง

กำแพงแสนเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครปฐมที่ตั้งและอาณาเขต.อำเภอ กำแพงแสนมีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังนี้ประวัติ.ในอดีต อำเภอกำแพงแสนเป็นเมืองกำแพงแสน(มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 11 - 16) ซึ่งเป็นเพียงเมืองเล็กๆสันนิษฐานว่าน่าจะมีฐานะเป็นเมืองบริวารของเมือง นครไชยศรีมากกว่าจะเป็นเมืองที่ตั้งอยู่อย่างอิสระเป็นเมืองโบราณสมัยทวารวดี ที่มีขนาดเล็กและตั้งอยู่ไม่ไกลจากเมืองนครไชยศรีตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างเมือง ใหญ่ 2 เมืองคือเมืองอู่ทองและเมืองนครไชยศรีปัจจุบันบริเวณเมืองเก่า กำแพงแสนเป็นพื้นที่ของกรมป่าไม้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์อำเภอ กำแพงแสนได้ตั้งขึ้นครั้งแรกที่วัดห้วยพระตำบลห้วยพระอำเภอดอนตูมโดยใช้ ชื่อว่าอำเภอกำแพงแสนตั้งตามชื่อเมืองโบราณต่อมาเมื่อประสพภัยแล้งไม่ สะดวกในการสัญจรเพราะในอดีตใช้เรือเป็นหลักจึงได้ย้ายที่ว่าการอำเภอใหม่ จากวัดห้วยพระไปที่ชายทุ่งสามแก้วห่างจากที่ตั้งเดิมไปทางทิศตะวันออกเฉียง เหนือประมาณ 1 กิโลเมตรและได้เปลี่ยนชื่ออำเภอกำแพงแสนมาเป็น"อำเภอ นาด่านวย"หรือชาวบ้านเรียกตามชื่อหมู่บ้านว่า"อำเภอสสามแก้ว"ตั้งอยู่จนถึง ปีพ.ศ. 2446 ก็ได้เปลี่ยนชื่อกลับเป็น"อำเภอกำแพงแสน"ในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2490 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอกำแพงแสนจากที่ตั้งชายทุ่งสามแก้วมาตั้ง ที่ว่าการอำเภอใหม่ริมคลองท่าสาร-บางปลาบริเวณบ้านยางติดถนนมาลัยแมน(ถนนนครปฐม-สุพรรณบุรี)หมู่ที่ 6 ตำบลทุ่งกระพังโหมห่างจากที่ตั้งเดิมไป ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 14 กิโลเมตรและเมื่อปีพ.ศ. 2532 ได้ย้าย ที่ว่าการอำเภอกำแพงแสนไปสร้างที่ว่าการอำเภอหลังใหม่บนที่ดินที่ราชภู

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

53 4 อำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีอำเภอเมืองราชบุรีมีเนื้อที่ประมาณ 454239 ตารางกิโลเมตรเดิมเป็นที่ตั้งเมืองเรียกว่าเมืองราชบุรีมีฐานะเป็นมณฑลราชบุรี อันเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรทวารวดีของชนชาติลาวจังหวัดราชบุรีหมายถึงเมืองพระราชาราชบุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งของประเทศไทยจากการศึกษา และขุดค้นของนักประวัติศาสตร์นักโบราณคดีพบว่าดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำแม่กลองแห่งนี้เป็นถิ่นฐานที่อยู่อาศัยของคนหลายยุคหลายสมัยและมีความรุ่งเรือง มาตั้งแต่อดีตจากหลักฐาน

เมืองราชบุรีเป็นอำเภอศูนย์กลางการปกครองเศรษฐกิจและการคมนาคมของ จังหวัดราชบุรีเดิมเป็นอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุดของจังหวัดมีพื้นที่ ถึง3,234.33ตารางกิโลเมตร(ร้อยละ62.24ของพื้นที่จังหวัด)ปัจจุบันได้แบ่งแยก พื้นที่การปกครองออกโดยครอบคลุมท้องที่ทั้งหมดของอำเภอเมืองราชบุรี อำเภอจอมบึงอำเภอสวนผึ้งและอำเภอบ้านคาที่ตั้งและอาณาเขต.อำเภอเมือง ราชบุรีมีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้ประวัติ.ราชบุรี มีชื่ออันเป็นมงคลยิ่งหมายถึง"เมืองพระราช""ราชบุรี"(บาลี,ราช+บุร หมายถึง เมืองแห่งพระราช)ราชบุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งของประเทศไทยจากการ ศึกษาและขุดค้นของนักประวัติศาสตร์นักโบราณคดีพบว่าดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำ แม่กลองแห่งนี้เป็นถิ่นฐานที่อยู่อาศัยของคนหลายยุคหลายสมัยและมีความ รุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีตจากหลักฐานทางโบราณสถานและโบราณวัตถุมากทำให้ เชื่อได้ว่ามีผู้คนตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณนี้ตั้งแต่ยุคหินกลาง ตลอดจนได้ค้นพบ เมืองโบราณสมัยทวารวดีที่เมืองคูบัวพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มหาราชปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีได้เคยดำรงตำแหน่งหลวงยกกระบัตรเมือง ราชบุรีในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายซึ่งในช่วงปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาและ ตอนต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าเมืองราชบุรี เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญ และเป็นสมรภูมิการรบหลายสมัย โดยเฉพาะในสมัย สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกได้ยกทัพมาตั้งรับศึกพม่าในเขตราชนครินทร์หลาย ครั้งครั้งสำคัญที่สุดคือสงครามเก้าทัพต่อมาในพ.ศ. 2360 ในสมัยพระบาท สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยได้โปรดเกล้าฯให้สร้างกำแพงเมืองใหม่ทางฝั่ง ข้ายของแม่น้ำแม่กลองตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ครั้นถึงสมัยพระ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัยในการวิจัยเรื่องการศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนาในอารยธรรมทวารวดีซึ่งมีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1 เพื่อศึกษาเส้น ทางการศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดี 2 เพื่อสังเคราะห์ข้อมูล การศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดีและ 3 เพื่อ นำเสนอผลการศึกษาเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอารยธรรมทวารวดี ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วยรูปแบบการวิจัยพื้นที่วิจัย ขอบเขตกลุ่มประชากรเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ให้คนในสังคมเกิดจิตสำนึกเห็นคุณค่าและมูลค่าของพระพุทธศาสนาที่มีต่อ ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติแล้วช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนให้พระพุทธ ศาสนาดรงอยู่เพื่อทำหน้าที่สร้างสรรค์สังคมให้กับสังคมไทยและสังคมโลก สืบไปคณะผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับดังกล่าวจึงทวิวิจัย ในเรื่องนี้วัตถุประสงค์การวิจัย Research Objectives 1 เพื่อศึกษา ประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่ภูมิศาสตร์วัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาและ วิเคราะห์หลักพุทธธรรมที่ปรากฏในหลักฐานทางโบราณคดีในสมัยทวารวดีและ ศรีวิชัย 2 เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่ภูมิศาสตร์วัฒนธรรมทาง พระพุทธศาสนาและวิเคราะห์หลักพุทธธรรมที่ปรากฏในหลักฐานทางโบราณคดี ในสมัยลพบุรี 3 เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่ภูมิศาสตร์วัฒนธรรม ทางพระพุทธศาสนาและวิเคราะห์หลักพุทธธรรมที่ปรากฏในหลักฐานทาง โบราณคดีในสมัยสุโขทัยและล้านนา 93 JOURNAL OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES SURIN RAJABHAT UNIVERSITY Vol 21 No 2 2019 JulyDecember 4 เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์เส้นทางการเผยแผ่ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาและวิเคราะห์หลักพุทธธรรมที่ปรากฏในหลักฐาน ทางโบราณคดีในสมัยอยุธยาวิธีดำเนินการวิจัย Research Methods รูปแบบ การวิจัยนี้เป็นเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากคัมภีร์พระพุทธศาสนาและหลักฐานทาง โบราณคดีที่ปรากฏตามเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทยสมัย ทวารวดีศรีวิชัยลพบุรีสุโขทัยล้านนาและอยุธยาเครื่องมือการวิจัยมี 3 แบบคือ 1 แบบบันทึกเอกสารใช้บันทึกการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร 2 แบบบันทึกการ สังเกตใช้บันทึกการสังเกตเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากหลักฐานทาง โบราณคดี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อความที่มีความชัดเจนตายตัวโดยเป็นแต่เพียงการกำหนดแนวข้อความแบบเปิดกว้างหรือเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีผลทำให้ข้อความมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญใน

แบบเปิดกว้างหรือเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีผลทำให้ข้อความมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างโดยเทคนิคของการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้นเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือผู้มีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อความสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อความสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview ประกอบไปด้วยข้อความจำนวน๓ตอนได้แก่ตอนที่๑ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่๒แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม๑๒ประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่๓ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช

ให้ใช้วิธีสัมภาษณ์เจาะลึกโดยกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้นำอันเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะที่ไม่มีข้อความที่เป็นมาตรฐานเป็นการกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีกำหนดโครงสร้างของข้อความที่นำมาใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกเพียงแต่มีการกำหนดลักษณะของข้อความที่มีลักษณะเปิดกว้างแต่มีความยืดหยุ่นและมีการนำคำผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนตามสถานการณ์ที่มีการขับเคลื่อนหรือเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาส่วนการกำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการ

ให้มีกระบวนการวิจัย Methodology โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth ๗๘ | วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา | ปีที่๑๒ฉบับที่๑มกราคมมิถุนายน๒๕๖๓ Interview โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อความที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview กล่าวคือเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างหรือเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย Methodology ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างหรือมีการนำคำสำคัญ Keywords มาใช้ประกอบในการชี้นำคำสัมภาษณ์กล่าวคือมีการร่างข้อความที่มีลักษณะปลายเปิดที่มีคำสำคัญพร้อมกับลักษณะของข้อความที่มีความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำของข้อความให้มีความสอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ที่มีเหตุการณ์เพื่อให้นักที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวน๑๐คนอีกทั้งยังดำเนินการวิจัยเชิงสัมภาษณ์จาก๓กลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจชุมชนได้แก่ผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบริษัทประชารัฐรักสามัคคีพระนครศรีอยุธยาวิสาหกิจเพื่อสังคมจำกัดหน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภอสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน๑๐คนและนักศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่๑หรือเทียบเท่าจำนวน๑๐รายเป็นผู้รับสัมภาษณ์ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำการตอบข้อความจากการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview อันทำให้มาได้ซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายในมิติต่างๆและข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติที่มีทั้งมิติของความความลึกและมิติของความกว้างในเรื่องที่ได้ดำเนินการสัมภาษณ์เจาะลึก

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

อารยธรรมทวารวดีจากกรณีศึกษาเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่ตำราประวัติศาสตร์วรรณคดีในพระพุทธศาสนาเอกสารวิชาการทางโบราณคดีพระไตรปิฎกวรรณคดีวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในสิ่งพิมพ์มาลัยนาลัยช่วงตลอดงานค้นคว้าด้านภูมิศาสตร์ของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในพื้นที่วิจัยหรือไม่อย่างไรหรือมีความสอดคล้องกันมากน้อยในการออกแบบเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการเผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุทอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสารต่างๆเช่นคัมภีร์พระไตรปิฎกวรรณคดีวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในสิ่งพิมพ์มาลัยนาลัยช่วงเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุทอง)รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียงใดแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์กำเนิดการเข้ามาในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่เมืองอุทองตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่จะอำนวยความสะดวกต่อการศึกษาศาสตร์เมืองอุทองเช่นพระพุทธศาสนาวัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปอันนำมาเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ใหม่อันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 2 .วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1)เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์การเข้ามาของพระพุทธศาสนาในสมัยทวารวดี(อุทอง) 2)เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเข้าสู่เมืองอุทอง 3)เพื่อศึกษาร่องรอยทางพระพุทธศาสนาจากหลักฐานทางศิลปกรรมเมืองอุทอง 3 .ขอบเขตของการศึกษา 1)ขอบเขตด้านพื้นที่ได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาครอบคลุมบริเวณเมืองโบราณอุทองและปริมณฑลรอบๆเมืองโบราณอุทองอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรี 2)ขอบเขตเนื้อหาโดยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองโบราณอุทองพระพุทธศาสนาที่เมืองอุทองราวพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 113 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 4 .วิธีการดำเนินการวิจัยการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์(historical approach)และนำเสนอการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร(documentary research)วิธีดังนี้

สุพรรณบุรีของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพนับเป็นจุดเริ่มต้นของการกล่าวถึงศิลปะในภาคกลางของประเทศไทยและได้กล่าวในหนังสือโบราณคดีว่าเมืองท่าวอุทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่ๆขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก่ามากมายหลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างเดียวกับที่พบที่พระปฐมเจดีย์รวมทั้งได้พบเหรียญตราสังฆอย่างเดียวกับที่

โบราณอุทองอยู่หลายครั้งหลายหนโดยเฉพาะความเป็นเมืองเก่าแก่เทียบได้กับเมืองนครปฐมโบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายชื่อเมืองอุทองก็คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอุทองมีตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นและมีสระใหญ่ๆขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระเจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจค้นดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมืองนี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อะไรเหรียญตราสังฆอย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้เป็นเมืองสมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเรื่องเมืองอุทองจากรายงานเสด็จตรวจราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุทองพระนครกรมศิลปากร๕๐๙หน้า๒๘๔๗ 48 ตำรงวิชาการฉบับพิเศษหน้า๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอุทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมิว่าในหนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึงเมืองสุพรรณยอมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรีไม่คำว่าอุยอมแปลได้เป็นอุยอมแปลว่าแปลก็ได้หรือจะแปลว่าเป็นที่มีที่เกิดตั้งเช่นคำที่ใช้พูด

การกล่าวถึงศิลปะในภาคกลางของประเทศไทยและได้ทรงกล่าวถึงอีกครั้งหนึ่งในหนังสือนิทานโบราณคดีทรงตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองอุทองว่าเมืองท่าวอุทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่ๆขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก่ามากมายหลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ 86 ช่วงปีพศ 2478 นายค

กรมพระยาดำรงราชานุภาพกับสุวรรณภูมิศึกษา 47 ตามาในในเมืองเราก็เป็นพยานอยู่พระนิพนธ์เรื่องอื่นๆของพระองค์ทำให้เห็นความสำคัญของเมืองโบราณอุทองอยู่หลายครั้งหลายหนโดยเฉพาะความเป็นเมืองเก่าแก่เทียบได้กับเมืองนครปฐมโบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายชื่อเมืองอุทองก็คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอุทองมีตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นและมีสระใหญ่ๆขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระเจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจค้นดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมืองนี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อะไรเหรียญตราสังฆอย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้เป็นเมืองสมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเรื่องเมืองอุทองจากรายงานเสด็จตรวจราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุทองพระนครกรมศิลปากร๕๐๙หน้า๒๘๔๗ 48 ตำรงวิชาการฉบับพิเศษหน้า๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอุทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมิว่าในหนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึงเมืองสุพรรณยอม

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ซึ่งสายที่ 8 มีพระโสมณะเถระและพระอุตรเถระเดินทางมายังสุวรรณภูมิหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่าง พศ 1300 1700 คณะสงฆ์อานนโลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อม

ไปโยนประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมีขณิเถระไปเนปาลซึ่งชาติมาลัยสายที่ 8 คณะพระโสมณะเถระและพระอุตรเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสมณะและพระอุตรเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่าง พศ 1300 1700 คณะสงฆ์อานนโลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมการกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ต้งามถูกต้องตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เมษายนมิถุนายน 2564 Vol 10 No 2 April June 2021 ความหมายของคำว่าคุณธรรมและจริยธรรม

ลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียง 87 พระธรรมปิฎกปอปปุตุโดเรื่องเดียวกันหน้า 17 88 พระธรรมปิฎกปอปปุตุโดพจนานุกรมพุทธศาสนาฉบับประมวลศัพท์พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯบริษัทเอสอาร์พรินติ้งแมสโปรดักส์จำกัด 2546 หน้า 261262

เฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่าง พศ 1300 1700 คณะสงฆ์อานนโลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมการกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ต้งามถูกต้องตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เมษายนมิถุนายน 2564 Vol 10 No 2 April June 2021 ความหมายของคำว่าคุณธรรมและจริยธรรมดวงเดือนพันธุ์

75 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพระพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรชอมหรือเขมรโบราณที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มาพระมหาโมคคัลลบุตรสังฆเถระได้ดำเนินภารกิจสังคายนาครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสร็จสิ้นเมื่อปีพุทธศักราช 23689 ได้เสนอให้มีการจัดสงพระ

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพระพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรชอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มาอาณาจักรศรีวิชัย.นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือพุทธมหายานหรือวัชรยานภายใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ไศเลนทร์หลวงจีนฉีจิงบันทึกไว้ว่าที่ปาเล็มบังมีภิกษุมากกว่า 10,000 รูปท่านอดิศาเคยมาศึกษาที่นี่ก่อนเข้าไปเผยแผ่พุทธศาสนาในทิเบตศิลปะทางพุทธศาสนาของศรีวิชัยแพร่หลายไปทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เรียกว่าศิลปะศรีวิชัยสิ่งก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่คือมูโรพทุโธ(สร้างเมื่อราวพ.ศ. 1323)ในเกาะชวาอาณาจักรศรีวิชัยเสื่อมลงเนื่องจากความขัดแย้งกับราชวงศ์โจงพะในอินเดียก่อนจะรับอิทธิพลอารยธรรมอิสลามในพุทธศตวรรษที่ 18 อาณาจักรชอม.ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 - 18 พุทธศาสนามหายานและศาสนาอื่นรุ่งเรืองในอาณาจักรชอมมีการสร้างศาสนสถานมากมายในดินแดนที่ปัจจุบันเป็นไทยและกัมพูชารวมทั้งนครวัดมหายานรุ่งเรืองที่สุดในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ผู้สร้างนครวัดมหายานเสื่อมลงในพุทธศตวรรษที่ 16 ไล่เลี่ยกับความเสื่อมของมหายานในอินเดียจากนั้นพุทธศาสนาเถรวาทลัทธิสังกาวด์เข้ามามีอิทธิพลแทนที่กำเนิดวัชรยาน.พุทธศาสนานิกายวัชรยานหรือพุทธศาสนาลัทธิตันตระกำเนิดขึ้นครั้งแรกทางตะวันออกของอินเดียเมื่อราวพ.ศ. 700 - 1200 บางครั้งจัดเป็นส่วนหนึ่งของมหายาน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

95 หลักฐานคือเครื่องมือทำจากหินและเครื่องมือที่ทำจากโลหะเช่นใบหอก สัมฤทธิ์ขวานสัมฤทธิ์แม่พิมพ์ต่างหูทำจากหินใช้หล่อโลหะเมื่อราว 3 000 ปีมาแล้วและจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์สถานบ้านดอนตาเพชรได้ให้ข้อมูลว่า 117 ช่วงปีพ.ศ. 2518 นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลาวนารามได้ช่วยกันขุดหลุมเพื่อปักเสารั้วโรงเรียนได้พบโบราณวัตถุเป็นจำนวนมากหลังจากนั้นจึงมีการขุดสำรวจทางโบราณคดีครั้งที่ 1 โดยกรมศิลปากร 2 ร่วมกับมหาวิทยาลัยลอนดอนและครั้งที่ 2

แหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรอยู่ที่บ้านดอนตาเพชรที่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรีมีหลายอย่างซึ่งเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่าบ้านดอนตาเพชรคือบริเวณที่ตะวันตกและตะวันออกมาพบกันแบบอย่างที่มาจากทางตะวันออกที่พบที่นี่คือตุ่มหูและจี้ห้อยคอหรือลึง-ลึง-โอเป็นรูปสัตว์ที่มีเขาสองหัวสำหรับห้อยคอและตุ่มหูที่มียอดแหลมประดับสามยอดที่เป็นเหมือนเครื่องประดับทั่วไปในบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงที่พบว่าเป็นโบราณวัตถุชนิดนี้เป็นวัตถุชิ้นหนึ่งซึ่งพวกเขาหิวในเวียดนามปัจจุบันใช้กันมากซึ่งนี่เองที่เป็นหลักฐานสำคัญว่าพื้นที่บริเวณนี้มีการติดต่อสัมพันธ์กับภายนอกทางทะเลที่มีความเก่าแก่นอกจากนี้จี้ห้อยคออีกชนิดหนึ่งที่พบคือจี้ห้อยคอรูปลึงที่แผ่นซึ่งเป็นแบบอย่างมาจากทางตะวันตกคืออินเดียนอกจากนี้ลูกปัดหินสีที่พบบริเวณนี้ยังพบในแถบอินเดียอีกด้วยอาจสรุปได้ว่าแหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรเคยเป็นชุมชนโบราณที่มีการติดต่อทางทะเลกับทั้งอินเดียและทางตะวันออกแหล่งโบราณคดีบ้านดอนตาเพชรค้นพบครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 กันยายนพ.ศ. 2518 เมื่อโรงเรียนวัดศาลาวนารามได้ให้นักเรียนช่วยกันขุดหลุมดินเพื่อปักเสารั้วได้พบหลักฐานโบราณวัตถุเป็นจำนวนมากสำหรับการขุดสำรวจทางโบราณคดีได้ทำการขุดสำรวจทั้งสิ้นสี่ครั้งด้วยกันครั้งที่ 1 โดยกรมศิลปากรได้มอบหมายครั้งที่ 2 ดำเนินงานขุดค้นศึกษาในช่วงปีพ.ศ. 2523 - 2524 และครั้งที่ 3 ดำเนินงานในช่วงปีพ.ศ. 2527 - 2528 ซึ่งเป็นโครงการร่วมมือระหว่างกรมศิลปากรกับมหาวิทยาลัยลอนดอนครั้งที่ 4 ดำเนินงานขุดค้นศึกษาในช่วงวันที่ 9 สิงหาคมถึง 12 กันยายนพ.ศ. 2543 ภายใต้ชื่อโครงการศึกษาและพัฒนา

รัฐฟูนันที่ชื่อว่าโตโลโปตี ToLoPoTi ในราวพุทธศตวรรษที่ 910 จากการค้นพบเอกสารทางศาสนาที่กล่าวว่ามีประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 มีพระโสณะและพระอุตระเป็นหัวหน้ามายังดินแดนสุวรรณภูมิ 120 เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาซึ่งคนไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมและเมืองอู่ทอง 121 แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายในสมัยอินโดโรมันพุทธศตวรรษที่ 69 จนถึงสมัยคุปตะพุทธศตวรรษที่ 911 119 ศรีศักรวิไลโกดมประวัติศาสตร์โบราณคดี

แล้วยังได้เรียนรู้วิธีการมันทิกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมือง เศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามาอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอู่ทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนาว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณะและพระอุตระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(วิ.อ.(บาลี) 1 / 58 ,มหาวิส.(บาลี) 1 / 6 / 82)ไทยเชื่อว่าได้แก่จังหวัดนครปฐมและอู่ทองส่วนพม่าเชื่อว่าคือเมืองสะเทิม(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2554 : 494)แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายแต่ความสืบเนื่องแห่งพระพุทธศาสนาดูเหมือนจะเลื่อนลงไปสมัยก่อนพุทธกาลชาวอินเดียได้เดินทางมาค้าขายกับสุวรรณภูมิอยู่เสมอและเข้ามาตั้งถิ่นฐานรกรากและเผยแพร่วัฒนธรรมแก่ชาวพื้นเมืองในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มานานแล้วและด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนาไม่มีความรุ่งเรืองลึทธิอื่นใดที่ร่วมสมัยในต่างดั่งนั้นจึงมีผู้นับถือพระพุทธศาสนาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแหลมอินโดจีนเป็นจำนวนมาก(เสถียรโพนินทะ, 2515 : 2)จากการศึกษาค้นคว้าสมัยปัจจุบันทำให้ทราบว่าคนสมัยทวารวดีมีการผสมผสานอยู่ร่วมกันหลายเผ่าพันธุ์และมีความสัมพันธ์กันในด้านศาสนาโดยเฉพาะพระพุทธศาสนาในลุ่มน้ำเจ้าพระยาและมีการสร้างสรรคัฒนธรรมประเพณีร่วมกันโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมกฤษฎาจะไขไปสู่ความกระจ่างแห่งประวัติศาสตร์จากการผสมผสานกันทางวัฒนธรรม 111 วารสารสุขวิทยธรรมาราชราชปีที่ 33 ฉบับ

104 ติดต่อค้าขายหรือเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศต่างแดนราชวงศ์ปัลลวะได้เจริญรุ่งเรืองและเริ่มมีอำนาจที่แท้จริงและรุ่งเรืองมากศิลปะปัลลวะเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในสมัยพระเจ้ามหินทรวรมันที่ 1 และพระราชโอรสคือพระเจ้ารสิงหวรมันที่ 1 ช่วงพุทธศตวรรษที่ 12 เป็นต้นมาจักรวรรดิปาละถือว่าเป็นยุคทองของเบงกอลที่เป็นความรุ่งเรืองราชวงศ์ปาละมีบทบาทสำคัญในการเผยแพรศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบตภูฏานและพม่านอกจากนั้นก็ยังทำการค้าขายไปยังดิน

อุตคาละ,อัสสัม,ยูนา,ประดีหาระ(Pratihara),คุชราต(Gurjara และทราวิท(Dravida)ใตการเสด็จสวรรคตของพระเจ้าทวปาละเป็นการสิ้นสุดยุคแห่งความรุ่งเรืองของจักรวรรดิปาละหลังจากนั้นอาณาบริเวณนั้นก็แบ่งแยกออกไปเป็นอาณาจักรย่อยๆที่ปกครองโดยราชวงศ์ต่างๆหลายราชวงศ์แต่เมื่อมาถึงรัชสมัยของพระเจ้ามหิปาละพระองค์ก็ทรงสามารถนำความรุ่งเรืองมาสู่จักรวรรดิได้อีกครั้งหนึ่งและทรงขยายดินแดนของจักรวรรดิออกไปอีกนอกจากนั้นก็ยังทรงสามารถต่อต้านการรุกรานของราชชนตระกูลโจฬะ(Rajendra Chola)และราชวงศ์จาลุกยะได้หลังจากสมัยของพระเจ้ามหิปาละแล้วจักรวรรดิปาละก็เสื่อมโทรมลงอีกครั้งหนึ่งจนกระทั่งมาถึงสมัยของพระเจ้ารามปาละผู้เป็นพระจักรพรรดิผู้มีอำนาจองค์สุดท้ายของราชวงศ์พระองค์ทรงสามารถกู้ดินแดนที่เสียไปคืนมาได้บ้างทรงปราบปรามกลุ่มปฏิวัติวเรนทะเลและขยายจักรวรรดิต่อไปยัง Kamarupa ,โอริสสาและอินเดียเหนือจักรวรรดิปาละถือว่าเป็นยุคทองของเบงกอลที่เป็นความรุ่งเรืองอันไม่เคยเห็นกันมาก่อนราชวงศ์ปาละมีบทบาทสำคัญในการเผยแพรศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่านอกจากนั้นก็ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆรวมทั้งการมีอิทธิพลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและสถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทร(คาบสมุทรมลายู,ชวาและสุมาตราปัจจุบัน)จักรวรรดิปาละสลายตัวลงในคริสต์ศตวรรษที่ 12 เมื่อถูกโจมตีโดยราชวงศ์เสนะ

แดนต่างๆรวมทั้งการมีอิทธิพลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะเห็นได้จาก ลักษณะประติมากรรมและสถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทร ความสมุทรมลายูและสุมาตราปัจจุบันจักรวรรดิपालะสลายนี้อยู่ในคริสต์ ศตวรรษที่ 12 เมื่อถูกโจมตีโดยราชวงศ์เสนะราชอาณาจักรยุคกลางของอินเดีย ศิลปะปาละมีอิทธิพลต่อศิลปะทวารวดีไม่มากนักเพราะส่วนใหญ่เป็นงาน ศิลปกรรมที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาหายานเช่นในศิลปะชวาภาค กลางและศรีวิชัย 131 3 สมัยทวารวดีตอนกลางราว

,สุนา,ประติหาระ (Pratihara),คุชราต(Gurjara)และทวารวิท(Dravida)ได้การเสด็จสวรรคตของพระเจ้าเทวปาละเป็นการสิ้นสุดยุคแห่งความรุ่งเรือง ของจักรวรรดิपालะหลังจากนั้นอาณาจักรบริเวณนั้นก็แบ่งแยกออกไปเป็นอาณาจักร ย่อยๆที่ปกครองโดยราชวงศ์ต่างๆหลายราชวงศ์แต่เมื่อมาถึงรัชสมัยของพระเจ้า มหิปาละพระองค์ก็ทรงสามารถนำความรุ่งเรืองมาสู่จักรวรรดิได้อีกครั้งหนึ่งและ ทรงขยายดินแดนของจักรวรรดิออกไปอีกนอกจากนี้ก็ยังทรงสามารถต่อต้าน การรุกรานของราชเชนทระโจฬะ(Rajendra Chola)และราชวงศ์จาลุกยะได้หลังจาก สมัยของพระเจ้ามหิปาละแล้วจักรวรรดิपालะก็เสื่อมโทรมลงอีกครั้งหนึ่งจน กระทั่งมาถึงสมัยของพระเจ้ารามปาละผู้เป็นพระจักรพรรดิผู้มีอำนาจองค์สุดท้าย ของราชวงศ์พระองค์ทรงสามารถกู้ดินแดนที่เสียไปคืนมาได้บ้างทรงปราบปราม กลุ่มปฏิวัติเวเรนทระและขยายจักรวรรดิต่อไปยัง Kamarupa ,โอริสสาและ อินเดียเหนือจักรวรรดิपालะถือว่าเป็นยุคทองของเบงกอลที่เป็นความรุ่งเรืองอัน ไม่เคยเห็นกันมาก่อนราชวงศ์ปาละมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ศาสนาพุทธ นิกายหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่านอกจากนี้ก็ยังทำการค้าขายไปยัง ดินแดนต่างๆรวมทั้งการมีอิทธิพลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะเห็นได้จาก ลักษณะประติมากรรมและสถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลน ทร(ความสมุทรมลายู,ชวาและสุมาตราปัจจุบัน)จักรวรรดิपालะสลายนี้อยู่ใน คริสต์ศตวรรษที่ 12 เมื่อถูกโจมตีโดยราชวงศ์เสนะ

ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองอุทองว่าเมืองท้าวอุทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มี กำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็น วัตถุของเก่ามากมายหลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือ ช่างคนเดียวกับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ 133 งานประติมากรรมของทวารวดีจะ เริ่มต้นจากการเลียนแบบศิลปะปะดะของอินเดียและดูเหมือนว่าในระยะแรกจะมี ลักษณะของความงามที่ใกล้เคียง

ย้าให้เห็นความสำคัญของเมืองโบราณอุทองอยู่หลายครั้งหลายหนโดยเฉพาะ ความเป็นเมืองเก่าแก่เทียบได้กับเมืองนครปฐมโบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้า อโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายชื่อเมืองอุทองก็คือคำ เดียวกันกับสุวรรณภูมินั้นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอุทองมีตัวอย่าง ดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมืองชั้นและมี สระใหญ่ขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งพืง เห็นได้ว่าเป็นวัตถุของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระเจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้าง ได้ตรวจค้นดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมืองนี้ได้พบพระพุทธรูปที่เป็นฝีมือ เดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของ โบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อื่นเหรียญตราสั่งข้อย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระปฐม เจดีย์๙๙เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเรื่องเมือง อุทองจากรายงานเสด็จตรวจราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมือง อุทองพระนครกรมศิลปากร๒๕๐๙หน้า๒๔๗ 48 ตำรงวิชาการฉบับพิเศษ ธันวาคม๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอุทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิว่าในหนังสือ โบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึงเมือง สุพรรณยอมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรีไม่คำว่าอุยอม แปลได้เป็นนัยแปลว่าเปลี่งก็ได้หรือจะแปลว่าเป็น

อุทองในระยะเวลานั้นด้วยเช่นกันสอดคล้องกับแนวคิดการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนาสู่สมัยทวารวดีทางศิลปกรรมที่เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดน ทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้น จนถึงสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 เช่นอาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่า การ ฝังรากฐานพระพุทธศาสนาในที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีในสมัย พระเจ้าอโศกมหาราชซึ่งพระเจ้ากนิษกะจากพศ 273703157 ซึ่งต้องมี 154 ส จิตต์วงศ์เทศคน

สรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวันต์, 2551)กลุ่มที่ 1 เชื่อว่า พระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและ เจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และ ผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1) การฝังรากฐานพระพุทธศาสนา ลงที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้า กนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือ พระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่ง พระโสณะกับพระอุตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วน ใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับ ที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของ สุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่ เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลาง อาจแวะตามเมืองท่าสาละบายทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และ การเดินทาง 2) ด้านานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อ นพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทย ว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายภคจึงเป็น เหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัย ทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัย ทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

129 ผู้คนที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งสมณทูตพระโสณะและพระอุตตระเถระเข้ามาสมเด็จเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาต่อรงราชานุภาพ 158 กล่าวไว้ในตำนานพระพุทธเจดีย์ว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยมาจะก่อน พ.ศ. 500159 พระองค์ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็น

เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1) การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชซึ่งพระเจ้าอโศกจะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสที่ค้นเชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสากลชายทะเลเพื่อสะดวกในการมิถุนายนการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาต่อรงราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127) พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยมาจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธราชรัฐโดยวัดที่สร้าง

ยุคสมัยได้ 7 สมัยและในสมัยทวารวดีนั้นกำหนดเอาตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมา พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวไว้ในหนังสือจาริกบุญจาริกธรรม 160 ว่า พระพุทธเจ้าเข้าสู่ประเทศไทยเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยในสมัยก่อนสรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยในปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบ

พระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธราชรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโกตเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3) จาริกบุญ-จาริกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวไว้(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494) พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4) กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12) จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุททอง

เนื่องกับอินเดียโดยพวกพ่อค้าชาวฮินดูจากอินเดียใต้เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาไว้ในหนังสือภูมิประวัติพระพุทธเจ้าว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทเจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานก็เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกโดยเข้ามาทางบกแถบ

พระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณทูตชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6) สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75) กล่าวไว้ว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากที่สังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7) สุวรรณภูมิต้นกระแสนประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77) กล่าวไว้ว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะเถระกับพระอุตตระเถระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1) เรื่อง

พระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิอุททองดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเป็นเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของรัฐทวารวดีและเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดี 4 สมัยทวารวดีตอนปลายราวพุทธศตวรรษที่

กับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองได้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสโโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตัวขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาดังพบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆที่ยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อเนื่องของประเพณีดังกล่าวในสมัยต่อมาในประเทศไทยแทบเท่าทุกวันนี้จากการศึกษาวิเคราะห์ทั้งจากหลักฐานข้อมูลเอกสารและด้านโบราณคดีได้ผลตามที่ได้ตั้งเป้าไว้ 4 ประการ 1)ได้ทราบว่าดินแดนที่เป็นประเทศไทยทุกวันนี้

ค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครคณะโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากรพศ 2526 ผาสขอินทราวุธทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์อักษรสมัย พศ 2542 ผาสกอินทราวุธสุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีกรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัยศิลปากรพศ 2548 ผ่องศรีวนาสินและทิวาศกจรยาเมืองโบราณบริเวณชายฝั่งทะเลเดิมของที่ราบภาคกลางประเทศไทยการศึกษาตำแหน่งที่ตั้งและภูมิศาสตร์สัมพันธ์กรุงเทพมหานครจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พศ 2525 พระดาวเหนือบุตรลีเทวียนพนธ์เรื่องการสร้างเครือข่ายและการจัดการเครือข่าย

ศิลปศาสตร์บัณฑิตโบราณคดีภาควิชาโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ 2546 นำพวลย์ภักษ์ภักษ์กุลภูมิศาสตร์การตั้งถิ่นฐานกรุงเทพฯโอเดียน สโตร 2528 ปวีรรตธรรมปริชากรรายงานเบื้องต้นการขุดค้นแหล่งโบราณคดี ชับจำปาหลุม SCP 1 2544 อัฒส่านา 108 ปรัชญากาญจนากรมรายงานการวิจัย การขุดค้นแหล่งโบราณคดียุคโลหะตอนปลายในจังหวัดนครราชสีมานครปฐม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2539 ปรัชญากาญจนากรมโบราณคดีเบื้องต้น กรุงเทพฯโอเดียนสโตร 2540 ปราณรักษ์รายงานการขุดค้นแหล่งโบราณคดี บ้านชัยบาดาลตำบลชัยบาดาลอำเภอชัยบาดาลจังหวัดลพบุรีรายงานเสนอสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกรมศิลปากร 2539 อัฒส่านา ผาสขอินทราวุธและคณะการศึกษาแหล่งโบราณคดีที่บ้านกระเบื้องนอกตำบลกระเบื้องนอกอำเภอชุมพวงจังหวัดนครราชสีมานครปฐมโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2533 ผาสขอินทราวุธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมนครปฐมโรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 รายงานการขุดค้นเมืองโบราณฟ้าแดดสงยางอำเภอกมลาไสยจังหวัดกาฬสินธุ์พศ 2537 อัฒส่านาตรชนนีภาชนะดินเผาสมัยทวารวดีกรุงเทพฯสยามการพิมพ์ 2528 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์อักษรสมัย 2542 ผ่องศรีวนาสินและทิวาศกจรยาเมืองโบราณบริเวณชายฝั่งทะเลเดิมของที่ราบภาคกลางประเทศไทยการศึกษาตำแหน่งที่ตั้งและภูมิศาสตร์สัมพันธ์กรุงเทพฯจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524 ฤทธภุมชนเมือง ชับจำปาสระบุรีปากเพรียวการช่าง 2529 มหาวิทยาลัยศิลปากรดินแดนไทยจากยุคประวัติศาสตร์ตอนต้นจนถึงคริสตวรรษที่ 15 การประชุมทางวิชาการระดับชาติฝรั่งเศสไทยครั้งที่ 1 กรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากร 2531 ลักษณะมนุษย์ เรื่องและคณะรายงานเบื้องต้นการขุดค้นแหล่งโบราณคดีชัยจำปา 2545 อัฒส่านาวาริฉัตรทันตวน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ดำเนินงานหรือการสร้างกิจกรรมรณรงค์รณรงค์ต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาแพร่หลายออกไปในทุกสารทิศจนมีผู้ศรัทธาเลื่อมใสศรัทธาในพระรัตนตรัยนำมาเอาหลักสูตรในพระพุทธศาสนาไปประพฤติปฏิบัติก็คือพระพุทธรูปทรงสั่งสอนมาอย่างไรผู้ที่นำไปเผยแพร่ก็นำคำสั่งสอนที่พระพุทธรูปทรงสั่งสอนนั้นไปเผยแพร่ให้ขยายออกไปโดยไม่ทิ้งหลักตามที่พระพุทธรูปทรงสั่งสอนไว้ไม่นำความคิดหรือความเห็นของตนเองสอดแทรกเข้าไปด้วยของพื้นที่

ออกไปการดำเนินงานเพื่อให้หลักสูตรคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาแพร่หลายออกไปในทุกสารทิศมีผู้ศรัทธาเลื่อมใสศรัทธาในพระรัตนตรัยนำมาเอาหลักสูตรในพระพุทธศาสนาไปประพฤติปฏิบัติตามหลักไตรสิกขาซึ่งในการประกาศพระพุทธศาสนาต้องยึดหลักประโยชน์และความสุขของมหาชนเป็นที่ตั้งถือเป็นวัตถุประสงค์หลักในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาซึ่งบุคคลนั้นมีความสำคัญยิ่งต่อการสื่อสารภาพลักษณ์และการพัฒนาองค์กรไม่น้อยไปกว่าสื่ออื่นๆ ทั้งการสื่อสารภายนอกและภายในองค์กรก่อให้เกิดทั้งความเข้าใจอันดีและภาพลักษณ์ขององค์กรด้วยหัวใจสำคัญของการใช้สื่อบุคคลเพื่อความเข้าใจอันดีและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับกลุ่มหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความร่วมมือและสนับสนุนซึ่งความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีจะเกิดขึ้นต้องให้การติดต่อสื่อสารเป็นเครื่องมือสำหรับนำข้อมูลหรือเนื้อหาสาระจากองค์กรไปยังอีกกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความสำเร็จเชื่อมั่นนำใจเนื่องจากเป็นการสื่อสารโดยตรงอาศัยการพูดเช่นการให้สัมภาษณ์การประชุมการพบปะพูดคุยการสนทนาการสอนการอภิปรายการปาฐกถาในโอกาสต่างๆ รวมถึงการสื่อความผ่านสื่อมวลชนสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และกิจกรรมที่จัดขึ้นการสื่อสารด้วยสื่อบุคคลที่ดีควรนำเอาหลักการการสื่อสารต่างๆ มาประยุกต์ใช้มากกว่าจะยึดถือกฎเกณฑ์ที่ตายตัวแต่ต้องใช้ความเข้าใจด้วยการศึกษาข้อมูลที่รอบด้านมีความสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และวิธีการให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะนั้นจึงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรสิ่งสำคัญของการสื่อความด้วยบุคคลจะมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

๑๖๔อารยธรรมทวารวดี Dvaravati Civilization หมายถึงทวารวดีเป็นอาณาจักรโบราณก่อนสมัยสุโขทัยเป็นปากประตูทางการค้าและเป็นชื่อเมืองของพระกษัตริย์ในมหากาพย์มหภารตระหว่างพุทธศตวรรษที่ 1216 มีศูนย์กลางมี 3 แห่งคือเมืองโบราณนครปฐมเมืองโบราณอุทธรณ์และเมืองโบราณศรีเทพนับถือศาสนาพราหมณ์พระพุทธศาสนาทั้งเถรวาทและมหายานมีศิลปกรรมเหมือนกับศิลปะคุปตะของอินเดียพัฒนามาเป็นแบบของทวารวดีราวพุทธศตวรรษที่ 1315๒ท่านมีเข้าใจเส้นทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอารยธรรมทวารวดี

วดีเพื่อศึกษาประวัติและพัฒนาการของทวารวดีเพื่อศึกษาการปกครองในยุคทวารวดีและเพื่อศึกษาสภาพสังคมและเศรษฐกิจในยุคทวารวดีพอที่จะนำมาสรุปตามทัศนะของผู้เขียนได้ดังนี้คำว่า"ทวารวดี"เป็นภาษาสันสกฤตแปลว่าประกอบด้วยประตูซึ่งหมายถึงเมืองท่าเป็นปากประตูทางการค้าขายเป็นชุมทางการค้าหรืออาจเทียบได้กับคำว่า"ทวารกา"ซึ่งเป็นเมืองของพระกษัตริย์ในมหากาพย์อินเดียเรื่องมหภารตยุทธทวารวดีนี้เป็นข้อสันนิษฐานมาจากคำว่า"โก-โล-โป-ตี"ซึ่งปรากฏในสมุดบันทึกการเดินทางของพระภิกษุถังซัมจั๋งราวพ.ศ. 1172 ถึงพ.ศ. 1188 ซึ่งนักวิชาการเชื่อว่าคำว่า"โก โล โป ดี"ตรงกับภาษาสันสกฤตคือทวารวดีและยังสันนิษฐานคำอื่นที่มีเสียงคล้ายกันเช่นจยล่อพัตต์จวนโลโปตีเฮอโฮโปตีและโกเวเหอเป็นต้นเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของศรีเกษตร(ในพม่า)และตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอิสานประ(ในกัมพูชา)ทางประวัติศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่าอาณาจักรทวารวดีนี้เป็นอาณาจักรโบราณในดินแดนของประเทศไทยเมื่อครั้งก่อนสมัยกรุงสุโขทัยมีอายุอยู่ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12 - 16 ซึ่งเมืองที่เชื่อว่าเป็นศูนย์กลางนั้นมี 3 แห่งคือเมืองโบราณนครปฐมเมืองโบราณอุทธรณ์และเมืองโบราณศรีเทพมีกษัตริย์ปกครองแต่ละเมืองแม้ยังไม่มีการค้นพบอย่างชัดเจนแต่ก็มีร่องรอยที่สื่อให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับสถาบันกษัตริย์คนส่วนใหญ่ในอาณาจักรแห่งนี้ก็นับถือวิญญาณพราหมณ์พุทธเถรวาทและมหายานส่วนทางด้านศิลปกรรมเหมือนกับต้นแบบศิลปกรรมของอินเดียคือศิลปะคุปตะจากนั้นก็ได้พัฒนาเป็นแบบแผนของอาณาจักรทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 13 - 15 Citation :พระอริการอาพณา รุโร(ดาราศาสตร์),พระครูปริยัติกิตติธรรม